immigrantZine

SUMMER - FALL 2004 #1

Not For Sale

Contents

ImmigrantZine #1
Aug/Sept 2004

Word

**Here we come again...The first official issue, but not really the aug/sept one. This one was supposed to be ready 3 months before but reasons such as studies abroad and the lack of money didn't allow us to print it then. So, be tolerant and excuse us for some future delays, as this work was, is and will be completely done through the internet with e-mails, messengers etc. (we actually meet each other in person once or twice a year)...
and please don't use it as a toilet paper after or before reading it just because it's free...
As you know, Olympic Games took place in Athens...the Olympic Games of doping, commerce and effects...less than one hundred people got benefit by this organization...the real problems start from now and on...the next generations will pay this wrong decision of organizing such an event...let'see if all the above will be verified...**

-Immigrant Team

ImmigrantZine Team:
Savvas, Panayiotis, Kostas, Yiorgos, Ermis, Zafiris, Miltos

Layout / Print
Kostas

Immigrant zine
Plataion 13
THESSALONIKI 54249
GREECE

immigrant_zine@yahoo.gr
http://www.immigrant_zine.tk

Cover: Subhani (India)
Contents page: The peacocks

A MESSAGE TO YOU nr 22

SKA IN THE WORLD

do the dog ISSUE NUMBER 32

fanzines

Do the dog Skazine Nr.33 16 pages 4 issues for 10 euro
Do the dog music is record label from England, the land of the 2 Tone revival, but it is also a fanzine since 1989.After all these years Kevin stills continue to give Ska information for what is happening worldwide. A lot of news about releases, labels and groups information, dates for England's skankin' gigs, Dave Hillyard and the Rocksteady 7 tour report in France and Spain many mailing addresses for UK fanzines and foreign too. Every person who feels to Rudy should check this Skazine!!
Do the dog music
Kevin Flowerdew
26a Graven Road, Newbury
Berkshire, RG14 5NE,
England
savvas

Ska in the world Skazine Nr.10 12 pages Free
From the land of the Rising Sun i received this Skazine attract me from the first moment (I don't know why, but everything that came from Japan attract my attention) .It includes interviews from the US See spot and the German Busters, many album reviews, live report from Dave Hillyard and the Rock steady 7 in France and Spain, tour report from the second European tour of the Japanese Rollings and skankin' worldwide news. I wish I knew Japanese so it would be possible to read. How lucky are the Japanese!!
Ska in the world 2-3
Akira Kiyohiro
Kanda Awajicho,
Chiyoda - Ku,
Tokyo 101- 0063
Japan
Savvas

A message to you Nr.22 28 pages
A.M.T.Y. is a record label, mail order, fanzine and gig organizer from Sweden. In this skazine you'll get the chance to read interviews from the best NYC ska band, The Slackers, the Swedish USCB all stars and from a young and upcoming ska band named CDS. It has also ton s of cd and fanzine reviews worldwide plus a huge article for the Potsdamer Ska Festival 12.The skazine is in Swedish language so I believe Swedish Rudy people love it!!!
AMTY RECORDS
PO BOX 794
120 Arsta Sweden
savvas

Banana Fanzine Nr.3 + Cd compilation 3,50 Euro
It is really nice to read skazines but when they include also a cd compilation they became more attractive. The Czech Banana Zine is one of these. It is fueled with interviews from Corey Dixon and the Zvooks, Dennis Alcapone, Yellow Umbrella, Bernie Garcia (Rivercidal Syndicate records) etc., UK Ska scene report made by Kevin Flowerdew (Do the Dog) and Hungarian Ska and Reggae scene report, interesting articles and a lot of reviews. The 22-track compilation includes well-known artists and upcoming stars such as Bang Matu and Orchestra Kingston, Spicy Roots, The Splitters, Smoke like a fish, King Django, Intensified and many more smooth tracks. It is really worth the price of it!!
BANANA FANZINE
Dvorskeho 18b
63900 Brno
Czech Republic
savvas

Thanks to: YiorgosK, Karan, mike, olaf, "free yourself", steiner, sonia, true friends, radio sprawl zone, bands and fanzines that has been helping us support to spread our word out all over the world...and of course our lovely families...last, but not least let's remind to you that Immigrant Zine is community of people globally and locally...earth is not for sale...immigrant zine as well...

Kanak Attak - and

'Kanak Attak' is a community of different people from diverse backgrounds who share a commitment to eradicate racism from German society. Kanak Attak is not interested in questions about your passport or heritage, in fact it challenges such questions in the first place. Kanak Attak challenges the conservative and liberal orthodoxy that good 'race relations' is simply a matter of tighter immigration control. Our common position consists of an attack against the 'Kanakisation' of specific groups of people through racist ascriptions which denies people their social, legal and political rights. Kanak Attak is therefore anti-nationalist, anti-racist and rejects every single form of identity politics, as supported by ethnic absolutist thinking.

Put simply, we reject everyone and everything that exploits, dominates and humiliates people. The field of interventions of Kanak Attak covers critiques of the political and economical circumstances that allow racism to fester, to the culture industries that perpetuate the commodification of racism, to confronting everyday racism, from discrimination to violence, in Germany. We support the fundamental human rights of all people, yet at the same time are critical of notions of 'equality' that means the subordination of difference under one hegemonic culture. We want challenge this domination of a hegemonic culture that ignores racial inequality - whether it is termed "global postmodernism" or a dull Teutonism.

For many decades migrant societies, organisations and initiatives have existed, that have criticised the socio-political situation and desperate living conditions for those denied full entry into the German public sphere. However these efforts and campaigns have been restricted to the very communities they seek to help, leaving the main body politic unchallenged. Kanak Attak is therefore critical of the benefits possible from individual communities lobbying for their particularistic interests, and the non-confrontational mode of politics evident within contemporary democracies. It's high time to stop asking about respect and tolerance without naming the political ecomomic conditions of social inequality.

The End of Dialogue Culture

Although Kanak Attak is a predominantly migrant movement it should not be seen as the 'cool voice' of the ghetto. That's how they would like it, the commercial vultures of the cultural industries, who are searching for 'authentic' and 'exotic' human experiences to be sold to those living in the grey mainstream of everyday German society. Here the figure of the young, angry migrant fits perfectly; the person who endorses the 'out of the ghetto' mythology that assures complacent liberals that German society is meritocratic after all, and which in turn is used to great commercial success by the German music and film industries in falsifying the 'German Dream'.

Kanak Attak also distances itself against a definition of the 'political', that naively suggests that all that is needed is 'dialogue' and 'peaceful cohabitation' of Kanaken and the majority of this society via the "Day of the foreign fellow citizen", displays of folk culture and humanistic campaigns. When the weather is good and the conscience is bad liberal Germans decorate their cars with stickers: 'Foreigners, never leave us alone with the Germans!'. Kanak Attak is not a friend of such multiculturalism. Anyway there are not many supporters of this concept left which never got beyond the status of local policy experiments before mainstream talk turned to the failure of multicultural society. So it was inevitable that claims for integration and assimilation resurfaced. In this atmosphere it was not German society that was examined but the migrants themselves! 'Of course, what migrants lack is tolerance', we were told. And who does not want to 'adapt' (read assimilate) into the open society has no business in enlightened Germany. Yet tolerance is being claimed from a dominant position that does not have to examine its own complicitness with subordination, and existing relations of domination are being suppressed. This logic suggests that to talk openly about racism, and to challenge the ethnocentrism and nationalism will only cause more trouble and violence. It could produce prejudice among the majority of Germans. The only racists are the extremists or so we are told. We reject all of this. Racism has to be challenged in all ist forms from individual discrimination to violent attacks.

Enter the politics

Kanak Attak challenges fundamentally the status of 'foreigners'. Even if there is a partial granting of civil rights, this would fail to meet our ideas. Without considering it as heaven on earth, if everyone has passports, a right to vote and similar socio-political rights, it is a necessary requirement that everyone receives at least, on a formal level, the same rights. That's why we welcome every attempt to reduce inequality. After all, citizenship is of great significance taking everyday life and sometimes even existential situations into consideration. Last but not least it is better if one can travel around spontaneously and unchecked throughout the EU. This would be a formal-juridical equality and it would help to broaden our thinking about economic and political issues and demands for social equality for all.

Since the last elections a new constellation emerges. The possibility of double citizenship - 'Hosgeldiniz yeni vatandaslar!' 'Heartily welcome new compatriots!' 'Herzlich willkommen neue Landsleute!' (Bild) - undermines for the first time since fascism the fateful bond with the 'folk since birth'. But caution! The process of privileging certain immigrants goes together with the exclusion of others. The dismissive gesture of the red-green coalition concerning the question of immigration, of asylum and the situation of refugees, the ongoing practice to label and criminalise people, and the deportation of 'unpleasant people' via the Foreigners Act speak for itself. All of this aims at an open and subtle separation between convenient, tolerated and undesirable groups, who more or less have no personal freedom.

Whether they appear as Acts and policy statements or through checks in pedestrian precincts, in train stations and on

nd basta!

the streets, they all steal time and space from the people. To say nothing of the attacks on life and limb, that are an increasingly everyday reality in modern Germany. This is not only the business of Teutonic jungle law on the streets, but also one of state asylum and deportation practice.

Against contemporary certainties Racism articulates itself at present mainly in a culturalist form. Likewise in other European countries Islam serves as a space of projection for different kinds of racisms. That's why we think we have to fight against all barriers that prevent recognition of Islam as an equal religious community. For us Islam is no homogenous ideology. One has to divide the everyday religious practice from the organised political Islam. Nevertheless present day Anti-Islamism is one of the key parts to the neo-racist consensus within German society. The false and pseudo-feminist position of German politicians is invoked to defend spurious 'universal' rights. This can be seen in the discourse over headscarfs. At this point even reactionary politicians discover their heart for the suppressed woman, as long as they can pin the blame on Islam.

Another racist form of argumentation that we have to attack is the idea that the 'mixture of people' must somehow be regulated and controlled. This nonsense has spread too far. It hits people through the Foreigners Act in the same way as the person on the door of the club regulates the "right mixture" of people. Those who mean well often point out the so-called pressure that is caused by uncontrolled immigration. But it is not migration that is the problem it is the problems of those who can only think and live in ways that promote bland homogeneity. Even the tolerant and enlightened are looking for a new club if necessary or a new part of town. Others hope for help from the Nazi-Parties or take charge of the law themselves. We claim not only the extension of the civil rights and other privileges to all groups, but put the apparent obvious regulation of 'inside' and 'outside' and the absurdity of dehumanising living conditions that racism promotes into question. Punktum e basta.

Reprazent? - Reprazent!

Kanak Attak offers a platform for Kanaken from different social areas and are sick of the easy switching between cultures recommended by postmodernists. Kanak Attak wants to break the assignment of ethnic identities and roles; the 'we' and 'them'. And because Kanak Attak is a question of attitude and not of heritage, origin, roots or papers, non-migrants and Germans of the 2nd and even 3rd-generation are part of it too. But here as well caution! The existing hierarchy of social existence and the subject positions it imposes cannot be faded out or skipped over with the greatest of ease. Not all constructions are the same. So our project is caught up in the whirlpool of contradictions concerning the relation of representation, difference and the ascription of ethnic identities.

Nevertheless: we compete for a new attitude of migrants of all generations that we want to bring on stage, independently and without compromise. Whoever believes that we celebrate a Potpourri out of Ghetto-HipHop and other cliches will be surprised. We sample, change and adapt different political and cultural drifts that all operate from oppositional positions. We go back to a mixture of theory, politics and cultural practice. This song is ours.

Es geht ab. Kanak Attak!

November 1998

www.kanak-attak.de

Miltos

Plague Of Happiness

Ska-Punk from Malaysia

First of all, please introduce the band (names, ages, instrument you play)
Hi. we're Plague Of Happiness from Malaysia.
Band lineup
Kudut (Drummer) 24 yr
Ipin (Bassist) 25 yr
Nas (Vocal/Guitarist) 27 yr
Sureas (Guitarist) 28 yr
Azmal (Tenor Saxophone) 25 yr
Atoi (Trumpet) 23 yr
Nausad (Trombone) 26 yr

So you are a ska punk band from Malaysia. How is the scene there?
SKA Punk in Malaysia is very new compare to Indonesia and Philippines. however the scene is growing fast,
for the past few years there's a lot of new SKA bands being introduce to the scene.

What are your main music influences? Name some bands that changed your life and inspired you musically and lyrically?
We grew up on Rancid and Operation Ivy, whatever they do. whatever they up to is inspiring to us and their brotherhood is what we kept along for Plague Of Happiness. Not forgetting Japan most influential SKA Punk band named KEMURI. Their horns sections are great, that is the main reason why we have horns in our band.

What makes you start a SKA punk band?
It's KEMURI fault! Hahaha.

Is it hard to survive in a land that is well known abroad for his grind, metal stuff? Although I've noticed in your songs that the guitar sometimes reminds me metal riffs. So is it hard for you to get ripped off the metal stamp?
Yeah! It's true; in fact most of our friends comes from Metal and Grind scene. We grew up with these guys'. bands like DAMOKIS, NARSAMUM, LOGAM and few local hardcore band is our regular hang out buddies. and I wonder how we get stuck up with SKA PUNK.

You have already released a demo tape independently. The labels in Malaysia is not interesting for SKA stuff or you prefer to spread the word for your music by your own in a DIY spirit? Though is there any SKA label or something like that?
Yeah the demo was 3 years back. we have an offer from majors before, it's not that we don't want to sign with them. it's because we had make a pact that we want to me this our way, we believe in what we're doing and they'll be something waiting for us there for our commitment and dedication. yeah there's a Street punk and SKA label based in Kuala Lumpur named CLOCKWORK RECORDS.

Your lyrics have some social meaning. That's something that also 2-tone back in 80's had. I've noticed in your demo tape two babies (black and white) hanging each other. What's your opinion about racism in general and have you ever deal with racism behaviors?
Malaysia is a multi-racial and multi-cultured country. even though nowadays they're mix together; they are little race discrimination everywhere here in
Malaysia. it's very hard to eliminate that as for the history of 13th May 1969. however, we as a band try add few flowers to the new Malaysia and try to remind everybody that the history are no longer to be continued. racism in not right and you know it stays all around the world.

Soon you'll have a new release. Do you have to make any comments for this release?
It has been 3 years since we do our Demo. actually it takes a long time for a next release. We just finished our pre-recording last week; it takes about one and a half month. so, most properly the real recording will be early November. We plan to release it end of this year or early next year. It's our first time doing a professional recoding so, everybody was nervous and excited at the same time. We waited for this moment for so long and for sure we will do our best.

What was the last album you bought from abroad?
It was RANCID Indestructible.

What is your favorite Malaysian food? (Malaysian pizza is not included)
Most of us turn on Seafood and Thai food. The hottest (spicy) the better. hehe

Have you ever toured abroad and what's next for Plague of Happiness?
We nearly toured Indonesia this year but have to hold it for a while to concentrate to the making of the album and 4 way split with Europe bands. Hopefully by next year our target is around South East Asia.

Before some months you suffer with the SARS. How this influence people's life? Do you think that this story has finished? SARS very much infected people social life. we have to cancel few show because of SARS. Our guitarist jobless because of SARS, very much afraid to move around. and it infect other people life also. So, SARS do influence people life. and we're lucky that Singapore and Malaysia government take it seriously. the task force is amazingly do their job well. So, I think the story had ended. if it started again everybody are ready and aware what to react.

Music reViews

FIVE KNUCKLE
Balance
HouseHold Name

Bristol's 5-piece outfit, Five Knuckle, introduces us to their newest recordings. "Balance" is their second full-length release on HHN, combines aggressiveness and melodiously. Five Knuckle have been kicking a fuss for over 5 years, sharing stages with Punk and Hardcore bands such as Ensign, Death by Stereo, Good Riddance, F-Minus, Capdown and many more. Their new tracks, which are socially influenced, delivers delightful groovy Hardcore sounds, Punk sing-a-long melodies and screamo parts for your enjoyable. Go ahead and check out the tasty Five Knuckle. *savvas*

CATCH–IT KEBABS
Skankin' Sausages
Do the Dog

Yorkshire youngsters signed to Do the Dog records and released their first album "Skankin' Sausages". The artwork of this disc reminds me the US legends Skankin' Pickle (What a band!). Catch-it Kebabs have shared stages with many names from the UK and the International Ska scenes such as The Toasters, Pama International, The Slackers, Rude Bones spreading their fresh melodies. This 9-piece Barnsley crew, influenced by such artists as Voodoo Glow Skulls, Cherry Poppin Daddies and Reel Big Fish, released a classic but delightful ska/punk record with mixes of 3 rd Wave Ska and Swing elements. Go ahead and eat the "Nutty" s.xSkankin'Sausage!!

PEACOCKS
"It's Time For the..."
Asian Man

Straight from Zurich, Switzerland this is Peacocks second album on Asian Man Records and their fourth album overall. This dynamic trio has been smashing through Europe over the last 10 years. Their sound is a combination of psycho billy and classic punk rock, (a.k.a. punk-a-billy), driven by the rhythms of stand-up bass and great vocals. For fans of The Clash, Rev. Horton Heat, Rocket from the Crypt. Recorded by Mass Giorgini (Anti-Flag, Screeching Weasel) at Sonic Iguana. In Europe it also

released on Household name Records, England and on Leech Records, Switzerland. *savvas*

JOHN HOLMES
Everything went blacker
HouseHold Name

Hailing from Leeds,UK,John Holmes released their second full length album "Everything went blacker". This 4-piece outfit have toured with foreign legends Converge,Dropdead,His hero is gone and Kabinboy and proved that the UKHC scene is alive. John Holmes are a blend of driving, brutal hardcore covered with doom and rock influences. *savvas*

THE

FOAMERS
"s/t"
HouseHold Name

The Foamers first got together back in 1996, and were formed in a pub in Epsom,UK. After a few months writing and practising they recorded a bunch of tracks.Tent City records, from New York, which got hold of the demo released their first album, titled "6 pints none the wiser". The Foamers became part of the Household family and descended upon John Hannon's "NO" recording stu-

dios(Capdown,link 80,Five Knuckle,Hundred Reasons have all passed through there at one time)to record their second self-titled album which combines elements of punk rock, Hardcore, ska and metal. As far as now the band have toured with Leftover Crack, Big D and the kids table and Dan Potthast of MU330. *savvas*

up changes as a band. It's really hard to characterize this group as they combine a lot of music styles like reggae, swing, calypso but 60's Ska is on the top of all. Keep the good working guys. *savvas*

DUBSHINE
Various artists

Spitshine

Spitshine records release an album of over 70 minutes of dub music featuring well-known names and upcoming newcomers from the US scene like King Django, Victor Rice, Pressure Cooker, Allstonians, Steady Ups, Irie beats and many more.17 tracks which pays respect to the original dub masters of Jamaica like king Tubby, Augustus Pablo and Lee Perry.
savvas

LEISURE RIDDIMS FOR THE WORKING CLASS
Various artists

Spitshine

This compilation contains eleven tracks of the some the best American Ska and Reggae artists like The Israelites, Soulsteppers, Westbound Train, Deal's gone bad, Pietasters, Green Island and many more. If you enjoy the sound of the 60's and the early reggae feeling then go ahead and check it.
savvas

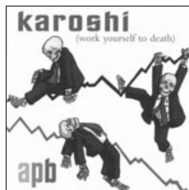

SMOKE LIKE A FISH
Survival of the hippest

Do the dog

England was the land of the 2 Tone movement back in 80's. Twenty four years pass since then but 2 Tone music never died. “Survival of the hip'est” is the second release by this UK outfit named Smoke like a fish. Upbeat neo Ska rhythms will capture your heart from the first track combined with a talented brass section. Their social comments show that ska is not only music but it is also a path for bands and artists to criticize social situations. Pork pie people should check this release. *savvas*

APB
Karoshi EP

Do the dog

A lot of n w releases from United Kingdom see the light the past few months. One of these is APB album “Karoshi” which mixes Dub music with a Reggae approach filtered with skankin' rhythms. The keyboard is on the top of all and gives to the band a whole different sound that every open- minded person will admire it.
savvas

DUFF MUFFIN
Eagle eyes EP

Do the dog

Ska punk music some might say lost the interested it has from the people who were involved in by the years. When Ska punk is mixed with 2 Tone and 3 rd wave influences then it changes the whole profile of a band called Duff Muffin. Seven Fast and furious tracks with a 3-piece killer brass section you'll get the chance to taste. We expect to see more from this promising band. *savvas*

AGGROLITES
Dirty reggae

Axe

Hey, is this an album from the 60's or am i to drunk to read that it is been released in 2003? Aggrolites is a new band featuring members of See spot and Afterhours.Their album “Dirty Reggae” is an impressive release for only one simple reason, their sound travels you back to the late sixties when Jamaica was and still is a hot spot. The organ driven music, the bass and drums rhythms, the dirty funky guitar and the soulful voice of the singer offer to us a Skinhead Reggae release you should check it. *savvas*

BACKYSKANK
Suited and booted

Maximum / MGM

Backyskank was formed formed by 3 members; Simon Smith, Pete Wilson and Paul Cooker in 1998/99.The band expanded to become a 9-piece combo and soon began writing and recording material. They have released also a 5 track EP “Introducing Backyskank”. Their first full-length album fuses ska, rock, jazz, reggae and pop melodies. The brass section and the double lead vocal partnership are dynamic and danceable, that's why Backyskank is one of the best 2-Tone bands in Sydney, Australia. *savvas*

GREEN ISLAND
Hit em' soft and slow

Spitshine

Do you like Traditional Ska? Do you

felt vocals. They cover songs like "Old fashioned way" of Ken Boothe's and "Dancing mood" of Delroy Wilson's Also "6-64" is a tribute song to the Skatalites, the legends of Ska music. *savvas*

DR.OCTOPUS
Monaco street crime syndicate
Big wig

The 6 track Ep, "Monaco street crime syndicate" is Dr.Octopus second release.Dr.Octopus are a 7 piece young band hailing from Gold Coast, Australia. 3 rd wave ska with influences from such genres as reggae, swing and 2 Tone is the best way to describe their upbeat and poppy sound. The heartfelt female vocals will capture the listener from the first tune. This band has the chance to participate at the world's largest ska music festival " Ska Summit" in Las Vegas, USA. *savvas*

SHITOUTTALUCK
You know you like it
self – produced

This is the first release from East Bay Area (California) based band, ShitOuttaLuck. The Female fronted skankin' bands always capture the listener; ShitOuttaLuck did the same for me. The heartfelt vocals, the horny horn section, the bass and drums sound system filtered with crazy guitar riffs and the usual skankin' lines create an interesting album.12 tracks which range from 3 rd wave ska and ska punk tunes to such genres as jazz, rock and pop melodies. *savvas*

DAYSLIKETHESE
Charity.burns.Green.
Lobster

Dayslikethese is a new band from Vineland, New Jersey. Full of experiences and been musically influenced by such genres they released their debut album "Charity.Burns.Green." These six players bring big sound and big parts together to tell a story of what it means to be sacrificed as selfless charity consumes greed. This album is fueled with melancholy and heartfelt vocals, harmony and rocking melodies with fierce post-hardcore undertones. Produced by Darian Rundall (Pennywise, Yellowcard).

Recommended for fans of Coheed and Cambria, AFI, Cave in. *savvas*

LORD KAYA AND THE KINKY COO COO'S
Go Tonga Tonga
Liquidator

Their atipic line-up (11 band members) can delight many hearts of the classic Jamaican Ska and Reggae followers. The great thing is that the Lead vocals (Lord Kaya and the Princess Leire's) are joined by a three piece female vocal section. They joined in Barcelona in 200 and they had the usual line-up changes until being consolidated as a solid formation as nowadays. They decided to start working at the whip and the mixer controls with Enric 'Xato' Grau (Dr.Calypso trombone player).This is an absolutely kind record, composed by 14 tracks (13 tribute covers like Hooligans, My girl Lollypop, Oil in my lamp and many more).Jamaica lovers should check this release. *savvas*

THE AGGRONAUTS
Reggae exploitation
Liquidator

This is the first Spanish 'Skinhead reggae' band. This four track ep have influences from first Jamaican bands 69 to 74 era but opening also their hearts to wind souls and funk sounds. Fans of Judge Dread, The Aggrolites should check this Spanish band.
savvas

THE LIPTONES
Espandrillos
Amty

As a perfect follow up of their full-length cd "The latest news", here's the new Liptones "Espandrillos" ep. With three new up tempo songs, the Swedish band puts together ska and rock music in their own personal style. To catch the full intensity of the band does, the ep contains an explosive live tune. The

Liptones are a six men strong band and being together for the last few years. They have been released their stuff thru A Message To You Records.
savvas

BAGHEERA
Twelve's
Asian man

There's a new band from St. Louis, MO joining Asian Man Army, a duo featuring Heather Dallape and Theodore Moll. Their music brings together female/male vocal harmonies with layers of guitar melodies to creating awesome rock songs about love, space/time travel and the promise and fear of scientific endeavor. For Fans of Mates of State, The Flaming Lips, Built to Spill and Grandaddy. *savvas*

TOYS THAT KILL
Flys EP & 7inch Limited Edition

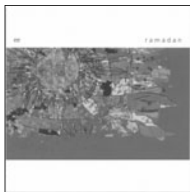

together an updated take on the classic punk sound: buzz saw guitars, hook filled choruses, appropriate tempo changes and snot filled vocal stylings. Toys that Kill gang is powering ahead with some amazing new music. *savvas*

EE
Ramadan

Asian man

The debut album by EE, originally just a limited pressing on Curry Records some say this is their best material yet.

Laid back, mesmerizing Indie rock, this album is more on the pop side with incredible vocals...if you like bands such as The Flaming Lips and Pavement, this is right up your alley! *savvas*

DUVALL
Volume & Density

Asian man

Don't forget to check the new album of Duvall's "Volume & Density".

Featuring Josh & Eli Caterer (The Smoking Popes) and Rob Kellenberger (Tuesday, Colossal), the influence of the Smoking Popes is apparent in the great songwriting and the incredible vocal talents of Josh Caterer. *savvas*

PIPEDOWN
Mental weaponry

A-F

The members of Sacramento's Pipedown combining elements of punk rock, hardcore and emo sounds on their second release. Their unique musical approach features a dual guitar and bass combination backed by power-packed drumming and fronted by

intense vocals. Pipedown's lyrics actually offer optimistic encouragement towards fighting social injustices, which is a refreshing change in the realm of punk rock music. The artwork of this album is really great!!! *savvas*

THOUGHT RIOT

Sketches of undying will

A-F

Powerful, energetic and creative sound characterizes Thought Riot. This Californian five-piece band combining spirited, in-your-face punk rock with social and political themes. "Sketches of undying will" is their second full-length album at A-F records. *savvas*

RESTO POLLO RICO
Various Artists

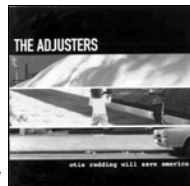
Sabor discos

18 Latin American groups and artists included in this compilation. Bands from Venezuela, Argentina, Puerto Rico, Mexico and the list goes on.... Enjoy Ska, Reggae and Ragga sounds from Skabiosis, Don Khumalo, Sig Ragga, Freedom sounds etc. Spicy music for spicy people! *savvas*

DESORDEN PUBLICO
Diablo

Sabor discos

The best known of all South American bands after Fabulous Cadillacs, Desorden Publico, has been performing for more than 18 years. This is the first Venezuelan ska group. Their release "Diablo" is a melting pots of Ska, Salsa, Reggae, Cumbia rock and dub sounds.

Desorden welcomes special quest of Neville Staples (ex-Specials) on Black market man! *savvas*

THE ADJUSTERS
Otis redding will save America

Grover

America's most controversial ska band is back with a new album. The Adjusters formed in 1995 as a group of friends at the University of Chicago.They put a big stress both on entertainment and political outlook. And again the band don't follow any restricting doctrine- Northern Soul, Ska, Funk, Reggae, Breakbeats and scratches from a DJ, Dud and hip-hop music: they are masters of all kind. Produced by Victor Rice. *savvas*

ADJI
Roots and steady beat *Sabor discos*

Full of music and trips, these 7 musicians have been refining their own sound since three years. Adji's favorite colours? Rocksteady, Calypso, 60's Ska and Reggae tunes!!Their first album is out on Sabor discos. Old sound lovers will enjoy this new talented band!! *savvas*

KING DJANGO
meets the scrucialists

Grover

King Django, creative mastermind of NY's ska bands Skinnerbox and Stubborn all-stars joined forces with

with 4 horns, drums, upright bass, guitar and organs, this Dutch band invites you to dance to their authentic sound. Fans of New York ska jazz ensemble, Ska-J, Articles should check this album. *savvas*

VICTOR RICE
In America
grover

Victor rice has been one of the most influencial producers and musicians (long time bass player of the NY ska jazz ensemble) in the Ska and Reggae scene during the last couple of years. The 16 tracks from this album have been written and recorded by V.R. between 2001 and 2003, in NYC and Sao Paolo/Brazil. This release has often melodica driven instrumental tracks, full of groove and dub elements which takes the listener on a journey to Jamaica. *savvas*

TUNE IN
Ska and Reggae in Pop style various artists
grover

Here comes the second one in a row of releases, we'll launch celebrating Grover records 10th Anniversary. Lots of Jamaican groove and ska rhythms, these songs manage to balance the fine line between sentimentality and cheerful joy. This release features some licensed songs, for example The Selecter's "missing words" and Sublime's "Santeria". It contains also a previously unreleased song by the Finnish band Blaster Master. *savvas*

YE WILES
Smoothing away the horrors of indigestion
household name

Ye wiles are from Tunbridge Wells in South East England. They have released many self-funded releases on the DIY musicians resource UNLABEL. In a developing tradition and true DIY style, this release is a truly punk rock venture in these days of happy shinny mass-produced mass-market punk. Their sounds are a good example for a band that combines skacore, violin folk driven experimental tunes and punk rock music. *savvas*

AFTERBEAT
The balls out ep
Bacteria buffet

20 years and so passed since the 2-tone revival in England but the spirit is still alive.Afterbeat is a new outfit coming from Winnipeg,Canada.In their release you'll find 80's style ska with a modern edge and reggae tunes. These tow tone terrorists have a distinctive groove-laden sound that makes "the balls out" ep a pleasant listening. *savvas*

PROYECTO SECRETO
Bruce lee is back
brixton

This band has really matured to show us its real face. The Latin spirit of band blended into their Jamaican origins enable them to produce some excellent sound for their fine compositions. Their new album "Bruce lee is back" is full of Ska, Jazz, rocksteady sounds.
savvas

Baywatch. The great thing is that many songs are featured by such artists as Dr.Ring ding, Mark Foggo skasters and Rollings.Get ready for ska and rock-steady sounds. The album has also a bonus 5inch single! *savvas*

THE STARLITES
Bikini groovy
brixton

After their great success with "Rocksteady explosion", these people from La Rioja are getting their second album ready and meanwhile revisit one of their greatest hits remastered.Rock steady fever and reggae anthems! *savvas*

PEG CITY SKANK
Various artists
Bacteria buffet

Bacteria buffet is a new label that put out ska stuff from Canada and to be more specific from Winnipeg city. This country has ska masterpiece bands like Planet smashers, Kingpins, Skavenjah.This release though is focus more in new ska outfits or known ska bands. Bands like the afterbeat, the racketeers, the Barrymores will start moving your feet. From 60'S ska to ska punk tunes are included in "Peg city skank".Roger shank (owner of the label) is the executive producer of this product. *savvas*

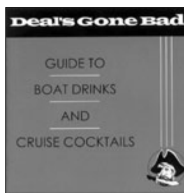

THE XPLOSIONS
A little way different
amty

The xplosions (RIP) was one of the finest ska bands in England. They agreed from the start on the importance of meaningful lyrics and never believed a ska band had to be rigidly non-political. They had the opportunity to play with the slackers and the skatalites on stage. Imagine rudies and skins in a band. This is Xplonsions!!Nice 60's and reggae tracks in their last album. *savvas*

THE BEST FUCKING SKA IN THE WORLD
Various artists
fucking North Pole

A ska compilation from Norway! If you think this country is only well-known for its windy weather then you are wrong. Expect the bands from the Norway like Lame ducks, Square there also bands from all over the world like Potshot from Japan, The chinkees from Usa,Nguru from Switzerland ,Skaliners from Germany and many more bands.22 tracks full of ska,ska-punk and skacore sounds.*savvas*

DEAL'S GONE BAD
Guide to boat drinks and cruise cocktails
jump up

The third full length album from these skankin' guys. They are from Chicago, Illinois and been together for several years. Their new album is influenced by the great Jamaican producers, from the studio one of Coxsone Dodd to Lee Perry's Upsetter 69.Get ready for rock steady tunes, 60's ska and reggae music with a slice of swing style. Rude attitude.*savvas*

NO RESPECT
Confidence
Mad butcher

No respect is one of the best political ska punk bands in Germany. They focus in social problems and most in their anti-racist actions. Racist behaviors are what they are fighting for and ska music is the best shelter for actions like these. Having a nice horn section and powerful lyrics as usual, their new album "Confidence" is a ska punk masterpiece. *savvas*

LOS FASTIDIOS
Ora basta ep
kob

A new 4 track ep from the Italy's best street punk outfit.Ora basta includes 2 video clips: "Rabbia dentro al cuore" and "Animal liberation" from the album Guardo avanti. They cover also a song from the French Brigada Flores magon "partisans". Street punk anthems, oi attitude and ska rhythms, you'll be listening from Italy's Los fastidious. *savvas*

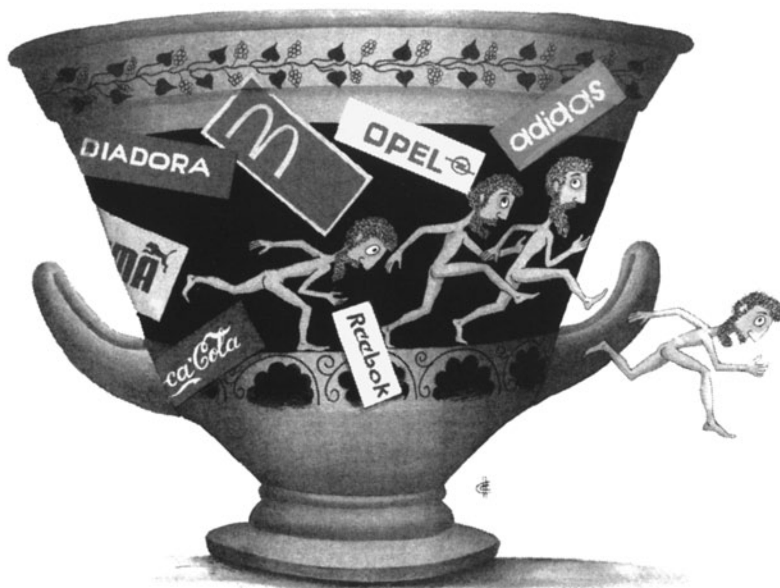
VIKING'S REMENDY
Rain is coming
patate

The French ska scene is really growing faster. This time we have Viking's remedy.The members of this band has a long history with Ska music. Lord (trombone player) is involved in the scene for over 20 years. Rude boy system members participated also in Viking's remedy band. This French outfit play rock steady and 60's ska like it was back then. Queen Sophia's voice is

ίμιγκραντ ζίν

Δεν υπάρχουν ξένοι...πουθενά

Νά'μαστε λοιπόν πάλι εδώ κόντρα στο κύμα....ζωντανοί, δριμύτεροι και ξενιτεμένοι στην απομόνωσή μας...ποιά απομόνωση ρε παιδιά;....Μα, δεν καταλαβαίνω....δεν πειράζει φιλαράκι, ο καθένας μας την βιώνει διαφορετικά και ποικιλόμορφα....

Ναι, επιτέλους λοιπόν η πρώτη έκδοση του μουσικού -και όχι μόνο- περιοδικού «Μετανάστης» είναι γεγονός....τα καταφέραμε...σιγά τα ωά θα μπορούσε να πει κάποιος αμετανόητα γκρινιάρης και παντογνώστης... Θεσσαλονίκη, Νέα Υόρκη, Διδυμότειχο, Λυβέκη, Ορεστιάδα, Στουτγκάρδη, Αθήνα....είμαστε ζωντανοί και εκπέμπουμε πλέον πλανητικώς...αυτά είναι, που θα έλεγε και μια ψυχή...

Θα κάνουμε ό,τι μας περνάει από το χέρι (ποιο το ζερβό ή το δεξί;) για να καταγράφουμε σε κάθε τεύχος τα καθέκαστα και τεκταινόμενα της μουσικής καθώς επίσης και της κοινωνικοπολιτικής σκηνής....όσο μπορούμε και όσο μας παίρνει...

Μέρα που περνά, δεν ξαναγυρνά....αφιερωμένο σ'αυτούς που αισθάνονται νύχτες αμηχανίας σε κάποια απομονωμένα και δύσβατα μονοπάτια...

Cover: Sergey Sichenko

PUNK και χορηγοί

Από τα ηχεία ξεχύνονται οι μετα-punk, μετα-folk συνθέσεις των Against Me! και εγώ συλλογίζομαι πάνω σε αυτό που λέμε εναλλακτική punk κοινότητα (και από εδώ και στο εξής όποτε μιλάμε για punk θα εννοούμε μόνο το ουσιωδώς ανεξάρτητο και αυτοοργανωμένο και όχι εμπορικές αηδίες για εφηβικές επαναστάσεις), τις αξίες της και το πως αυτές, όσο δύσκολα και επίπονα πραγματώνονται από κάποιες μπάντες, τόσο εύκολα ξεχνιούνται από τους ίδιους που κάποτε θεωρούσες αυθεντικούς. Και προκειμένου για το punk, δεν γίνεται λόγος για image ή απλά για το αν τα κάθε είδους παραδεδομένα κλισέ, που σκοτώνουν κάθε δημιουργηκότητα και πρωτοτυπία, αναπαράγωνται ορθά και παραδοσιακά αλλά για το τι κρύβεται πίσω από αυτά, για την ουσιαστική στάση του καλλιτέχνη, για τις αξίες που γίνονται πράξη και δεν μένουν στην θεωρία, για τη μουσική ως φαινόμενο πολιτικό με ανάλογες προεκτάσεις και αναφορές.

Αφορμή για τις σκέψεις αυτές που έχουν γίνει απανειλημμένως υπήρξε ένα flyer που έπεσε στα χέρια μου για ένα live που έλαβε χώρα στην Τσεχία από τους Boysetsfire, μία πάλαι ποτέ ουσιαστικά πολιτικοποιημένη μπάντα και με διαφορά την καλύτερη μπάντα που πέρασε από τη -κατά τα άλλα- κατάπτυστη Victory Records. Στο flyer και μάλιστα σε περίοπτη θέση για να επηρεάζεται αρκούντως ο εναλλακτικός καταναλωτής βρίσκονταν διάφορες εταιρίες «εναλλακτικών» ενδυμάτων και «ακραίων» δραστηριοτήτων (βλέπε extreme sports). Ανάλογα φλάιερ έχουμε δει και στην χώρα μας σε πολλά «punk» live. Ας αφήσουμε λίγο την θεωρία κατά μέρους και ας μπούμε στα δύσβατα χωράφια της πράξης καθώς η κατανάλωση εναλλακτικών προϊόντων δεν παύει να είναι στην ουσία της κατανάλωση και ο εναλλακτικός καταναλωτής δεν παύει να είναι ουσιαστικά άλλος ένας άμοιρος χειραγωγούμενος κατανολωτής . Αυτή η όποια εναλλακτικότητα στην κατανάλωση δίνει απλά ψευδαισθήσεις αλλαγής ή εάν θέλετε αλλαγές ψευδαισθήσεων, ψευδαισθήσεις αντίστασης σε ένα σύστημα που μας χωράει όλους ως καταναλωτές, επαναστατικότητας και διαφορετικότητας. Η κατανάλωση οφείλει να μας χωράει όλους ακόμη και αυτούς που θέλουν να νιώσουν διαφορετικοί, να βιώσουν την επανάστασή τους. Με αλυσίδες ή όχι, με ή χωρίς καρφιά, με έγχρωμα ή όχι μαλλιά τα πρόβατα θα είναι πρόβατα και ο τσοπάνης ο ίδιος.

Τι σχέση έχει λοιπόν με όλα αυτά το punk? Αποτελεί απλώς και αυτό άλλη μια ψευδαίσθηση αλλαγής για να ξεγελάσουμε τον εαυτό μας πως αντιστεκόμαστε, πως δεν ακολουθούμε τυφλά δρόμους που χάραξαν άλλοι για εμάς. Για εμάς όχι. Το πανκ και γενικότερα η αυτοοργανωμένη μουσική σκηνή αποτελεί ουσιαστική εναλλακτική πολιτιστική πρόταση και θέση πολιτική που αρνείται το καπιταλιστικό σύστημα, αρνείται να υποβαθμιστεί σε ένα ακόμη προιόν με ημερομηνία λήξης για την βιομηχανία. Δημιουργεί κοινότητες με διαφορετικές αξίες και ιδανικά στις οποίες οι ίδιοι οι μετέχοντες είναι και πρωταγωνιστές, όπου όλα γίνονται από εμάς για εμάς καθώς παίρνουμε την ζωή μας στα χέρια μας χωρίς μεσολαβητές χωρίς μάνατζερ και έρευνες αγοράς εκεί όπου λόγω ύπαρξης δεν έχει ότι πουλάει αλλά ότι μας εκφράζει. Εκεί λοιπόν δεν έχει θέση ο εναλλακτικός καταναλωτισμός τους, εκεί δεν έχουν θέση οι κάθε είδους χορηγοί καθώς η κουλτούρα μας δεν είναι άλλο ένα μέσο του καπιταλισμού για να πουλάει ρούχα, φαγητά, σπρέυ μαλλιών, οδοντόπαστες, κινητά, αποχυμωτές, ρινγκ τόουνς και άλλα «επαναστατικά αξεσουάρ».
Γιώργος

Ο Joe που ίσως και ν' άλλαξε τον κόσμο (μου)..

23 DECEMBER 2002: Joe Strummer died yesterday. Our condolences to Luce and the kids, family and friends. Anthony and Rob. Έλεγε η ανακοίνωση στο *www.strummersite.com*

Η Guardian αναφέρει πως έπαθε καρδιακή προσβολή ενώ βόλταρε τους σκύλους του και πέθανε λίγο αργότερα, ήσυχα, στην καρέκλα της κουζίνας του.

Σα να μαθαίνεις το θάνατο ενός παλιού σου κολλητού, που δεν περιμένεις πως θα τον ξαναδείς, θα πιεις μπύρα μαζί του, θα κάνεις χαβαλέ αλλά μέσα σου έχεις προσμονή πως -δε μπορεί κάπου, κάπως, κάποτε- θα τον πετύχεις κάπου... Κι όμως θλίβεσαι βαθύτατα. Γιατί ένα μέρος της ψυχής σου έχει καταληφθεί απ'αυτόν και παρόλο που τίποτα δεν μπορεί να αφαιρέσει τα ίχνη της σχέσης αυτής, δεν μπορείς παρά να μην στεναχωρεθείς. Η ψυχή έχει τον τρόπο της να εκφράζει την ευγνωμοσύνη και συνάμα την θλίψη της για κάτι που σημάδεψε την εφηβική ύπαρξη. Ε,λοιπόν κάπως έτσι ένιωσα μόλις άκουσα για τον θάνατο του Joe Strummer μέλος της punk μπάντας των the CLASH!

Γεννήθηκε στην Άγκυρα της Τουρκίας στις 21/8/1952. Ήταν γιος του βρετανού διπλωμάτη Ronald Mellor που επίσης υπηρέτησε σε Κύπρο, Κάιρο, Μεξικό, Τεχεράνη, Γερμανία, Μαλάουι (φαντάζεστε το γιο του Αβραμόπουλου που ξεκίνησε την καριέρα του σαν διπλωμάτης, Joe Strummer;). Το κανονικό του όνομα ήταν John Graham Mellor

Το 1976 ο κιθαρίστας Mick Jones απ'το Brixton (γνωστότερο γκρουπ του οι London SS) με τον Paul Simonon, θαυμαστή της reggae και του Jackson Pollock που αποφάσισε να γίνει μπασίστας, έψαχναν για τραγουδιστή και έπεισαν τον Joe Strummer να γίνει ιδρυτικό μέλος των The Clash. Ο Terry Chimes έγινε ο πρώτος ντράμερ που όμως αργότερα αντικαταστάθηκε από τον Topper Headon. Το όνομα εμπνεύστηκε ο Paul Simonon από τη συχνή αναφορά της λέξης στις εφημερίδες.Ήταν μια εποχή που γίνονταν φασαρίες μεταξύ νέων-της εργατικής τάξης είτε μεταξύ τουε είτε ενάντια σε αστυνομικούς ,συντηρητικούς, εκπαιδευτικούς κτλ όλα προμήνυαν πως κάτι θα συμβεί στο νησί...

Τους πρωτάκουσα από μια κασσετοσυλλογή του ξαδέρφου μου κάπου το καλοκαίρι του '90 και ξαφνικά μετά απο λίγο

στο μουσικό κανάλι MTV σε μια διαφήμιση κάποιας γνωστής φίρμας πανελονιών τζιν, τι ακούω; Clash!!! Μα είναι δυνατόν; « Αυτοί δεν είναι ενάντια σε όλα αυτά, αυτοί δεν είναι οι τύποι που φόραγαν σκισμένα ρούχα κι είχανε περίεργα κουρέματα; » τι να συνέβη; Πού να φανταστώ, πως 10 χρόνια μετά όλα αυτά δεν ήταν παρά μια ανάμνηση και ξεχασμένη ιστορία; Πώς να σκεφτώ ότι ο νικητής ήταν ο εμπορευματοποιημένος κόσμος κι ο καπιταλισμός μόλις έβγαινε κερδισμένος μετά την πολύχρονη μάχη με τον «ανατολικό κόσμο»; Κι ότι αυτό το σύστημα είχε αφομοιώσει με τον τρόπο του, από τότε, το 1977 και μετά,τους «ήρωες» της μουσικής μου καθημερινότητας; Όταν μάλιστα κάποιοι/ες συμμαθητές/ριες άρχισαν να σιγοτραγουδούνε τον σκοπό του ‘should I stay or I should I go?’ τρελλάθηκα...Δεν μπορεί,μόνο εγώ τους ήξερα! Πάει, «έγιναν εμπορικοί» έλεγα στον ξάδερφό μου...Έπρεπε να γράψω όσα τραγούδια πιο πολλά μπορούσα, ώστε να μην είμαι ίδιος μ’ αυτούς/ές. Αλλά και πάλι, μόλις γίνουνε γνωστά τα υπόλοιπα τραγούδια κάτι θα πρέπει να βρω...Κι άλλα συγκροτήματα που παίζουνε punk rock κ.ο.κ. Βέβαια, η παγματικότητα έδειξε πως κάποιοι λίγοι θα το ‘ψαχναν, θα συνέχιζαν την αναζήτηση...
Τί έδειξε η αναζήτηση; Πως οι the Clash ήταν από τα λίγα συγκροτήματα που και μουσική ήξεραν αλλά και που ήθελαν ν’ αλλάξουνε τον κόσμο και το τραγούδαγαν.Έστω και με τον τετριμμένο τρόπο των κατεστημένων μουσικών πολυεθνικών εταιριών, που αυτό που επιζητούσαν ήταν αρκετά κέρδη πιο πάνω σε σχέση με τους ανταγωνιστές. Εξάλλου όπως λέει κι ο Joe: “είμασταν μουσικο-τζάνκια πρώτα και κύρια. Αγαπούσαμε τον Chuck Berry, τον Slim Harpo. Δεν είχαμε ακούσει ποτέ για τον Friedrich Engels, αν καταλαβαίνεις τι εννοώ. Η πολιτική ήταν εκεί στο δρόμο, μπροστά μας. Δεν είχα τίποτα για να ζήσω. Μη με ρωτάς πως προέκυψε η πολιτική για μένα. Έχω πλύνει πολλά πιάτα. Έχω σκάψει τάφους. Έχω καθαρίσει τουαλέτες. Δεν κάνω πλάκα. Τίποτα απ’αυτά δεν είναι υπερβολή. Έπλυνα πιάτα, έφτιαξα ομελέτες, έσκαψα τάφους, καθάρισα τουαλέτες, κούρεψα γρασίδια. Έκανα αυτά που οι νέοι κάνουν. Δεν είχα τίποτα πίσω μου... “Άρα λοιπόν, ας μην αναριωτιέται κανείς γιατί πήγανε στις ΗΠΑ για περιοδεία γιατί βγήκανε εξώφυλλα κτλ. Όταν επιλέγουνε να μην γίνουνε κάποιοι εργαζόμενοι που θα δουλεύουνε όλη την εβδομάδα και θα πηγαίνουνε στην pub ή στο γήπεδο, είναι λογικό το να γίνουνε κομμάτια της μουσικής βιομηχανίας. Εκείνο τον καιρό υπήρξαν κι οι CRASS, που κριτίκαραν όλα αυτά τα συγκροτήματα και τα κατηγορούσαν ως «ξεπουλημένα» κι ως προδότες της punk! Λέγανε: «εμείς κάνουμε punk». Πόσο ανούσια φαντάζουνε όλα αυτά;;; Ο καθένας με τον τρόπο του...εξάλλου οι Clash, ποτέ δεν ξανάπαιξαν μετά την διάλυσή τους παρά μόνο όπως φημολογούταν την ερχόμενη άνοιξη προς τιμή της ένταξής τους στο R ‘n’ R Fame Hall στη Νέα Υόρκη. Βέβαια, αν δεν υπήρχε εκείνη η διαφήμιση κι όλη η προβολή, ίσως και η γενιά μου να μην γνώριζε ποτέ το punk και αντίστοιχες καταβολές του.
Αλήθεια όμως, τί έπαιζαν ακριβώς; Κάτι σαν κοφτές κιθαριές-πολεμικά τύμπανα-παραπονιάρικη/αποφασισμένη φωνή, και ίσως ο καλύτερος συνδυασμός της reggae με την punk. Η δισκογραφία τους:
- “The Clash” κυκλοφόρησε τον Απρίλιο του 1977
- “Give ‘em enough rope” το 1979
- “London calling” τον Δεκέβρη του 1979
- “Sandinista” 3πλό τον χειμώνα του 1980
- “Combat rock” το 1982
- “Cut the crap” το 1985 όταν είχαν φύγει ο Mick Jones κι ο Strummer κράταγε το συγκρότημα με νύχια και δόντια. Τότε, ήρθαν και στο καλλιμάρμαρο στο περίφημο “Rock in Athens” έμπνευσης της Μελίνας Μερκούρη.

Τον χειμώνα της ίδιας χρονιάς διαλύθηκε η μπάντα, οριστικά!
Ο Strummer συνέχισε με κάποιες σκόρπιες συμμετοχές σε soundtracks όπως το ‘Sid and Nancy’ και ‘walker’, έπαιξε για κανά χρόνο μαζί με τους Ιρλανδούς the Pogues κι έπαιξε σε 2 ταινίες, τις ‘ straight to hell’ & ‘mystery train’.
Την τελευταία περίοδο πάντως είχε καλλιτεχνική έξαρση και συμμετείχε στους Mescaleros που έβγαλαν 2 δίσκους σε πιο ethnic, ska, αναζητήσεις:
- το 1999-”Rock Art and the X-Ray Style”
- το 2001-”Global a Go-Go”

Μάλιστα, ήρθαν το Νοέμβρη του 2001 σε Αθήνα & Θεσσαλονίκη, που σε κάποια τραγούδια των Clash έγινε πραγματικός χαμός...

“Η μουσική πάει κατευθείαν στο μυαλό και την καρδιά του ατόμου. Πιο άμεσα και με περισσότερες διαστάσεις από το γραπτό λόγο. Κι αν αυτό δεν μπορεί να αλλάξει κάποιον, τότε δεν ξέρω τι μπορεί. Η μουσική μπορεί να σε χτυπήσει δυνατά σαν ρόπαλο του baseball. Αλλά δεν είναι υπόθεση μιας νύχτας. Δεν μπορείς να αναμένεις γρήγορη αλλαγή. Υποθέτω πως είναι μια οργανική εξέλιξη”.
Νομίζω πως αποτέλεσε τον θετικότερο συνδυασμό-ταλέντο-ήθος-ζωντάνια...Σίγουρα θ΄αποτελεί ένα σημείο αναφοράς στο μέλλον της κάθε underground μουσικής τάσης και δημιουργίας...

Τραγούδια του που θα μείνουνε:
Janie Jones / White Riot / White Man In Hammersmith Palais / I Fought The Law /Tommy Gun/London Calling/Straight To Hell/London’s Burning/I’m So Bored With TheUSA/Carrer Oportynitities/Death Or Glory....

Κι όπως έξυπνα σχολίασε κάποιος σ’ένα message board: Ο Joe γάμησε πολλές καλόγριες αλλά δεν προσχώρησε ποτέ στην εκκλησία!!!

Υ.Γ. πραγματικά από τέλη ’70 το αν η punk και το underground θα ΄πρεπε να είναι έξω κι ενάντια στο εμπορευματικό κύκλωμα ή ότι άλλο, κρατάει χρόνια... Είναι κάτι που ίσως να εξεταστεί σε άλλη στιγμή!
Υ.Γ.2 άντληση βοήθειας κι ενίοτε, έμπνευσης από το *www.mic.gr*

Γενάρης 2003
Ζαφείρης
zafpetr@yahoo.com

Κύκνειο Άσμα

Κύκνειο Άσμα....από το '99...πώς περνάν τα χρόνια ε;...έλα ντε...
Με τα παιδιά από τους Κύκνειο Άσμα, Θοδωρή και Νίκο, γνωριζόμαστε λίγο καιρό μετά την αρχή αυτής της όμορφης περιπέτειας...ύστερα από τέσσερα χρόνια λοιπόν, οι δύο κολλητοί (και αυτοκόλλητοι) καταφέρνουν, μετά από πολύ κόπο και μόχθο, να κυκλοφορήσουν την πρώτη τους δουλειά με τα δικά τους μέσα και σε ανεξάρτητη παραγωγή. Χαλεποί καιροί για να δημιουργείς κάτι από το άλφα και να φτάνεις στο ωμέγα αποκλειστικά μόνος σου και χωρίς τη βοήθεια εταιριών και ανδρείκελων που επωφελούνται τον πόθο και την επιθυμία ασυνείδητων μουσικών. Οι Κύκνειο Άσμα, συνεδητοποιημένοι και αδούλωτοι, σε πείσμα των καιρών λειτούργησαν μόνοι τους έτσι ώστε κάθε μουσικόφιλος να μπορεί ν'ακούσει την μουσική και τις ιδέες τους χωρίς απολύτως κανένα χρηματικό αντίτιμο. 2004 και δεν βγάζουν φράγκα από την πώληση του CD τους; Ε, ναι...παράδειγμα προς μίμηση... Πέντε χρόνια λοιπόν πέρασαν...Ελπίζω η συνέντευξη που ακολουθεί να φανεί αντάξια της προσπάθειας αλλά και του ήδη επιτυχημένου εγχειρήματος των Κύκνειο Άσμα....εγώ την βρίσκω άκρως ενδιαφέρουσα...

Ερωτήσεις: Παναγιώτης

- Πρώτα απ'όλα, περιγράψτε μας την ιστορία/βιογραφικό του συγκροτήματος σας.
Γύρω στο '98 αρχίσαμε να την ψάχνουμε με το hip-hop (γνωριζόμασταν απ' το σχολείο) και κάπου στο '99 βγήκε το ΚΥΚΝΕΙΟ ΑΣΜΑ. Αρχίσαμε να γράφουμε στίχους να ψάχνουμε μουσικές (κυρίως δικές μας) και γράφαμε κομμάτια στο σπίτι από κασσετοφωνάκι σε κασσετοφωνάκι. Μπήκαμε studio 2-3 φορές έτσι χύμα, αλλά πιο σοβαρά αρχίσαμε να βλέπουμε το συγκρότημα το καλοκαίρι του 2002. Έτσι άρχισαν οι ηχογραφήσεις και μέσα σ' ένα χρόνο βγήκε το ΚΥΚΝΕΙΟ ΑΣΜΑ 1. Μέσα σ' αυτό το χρονικό διάστημα και νωρίτερα είχαμε γνωριστεί με συγκροτήματα που την ψάχνανε αντιεμπορικά όπως τους Παραβάτες, τον Dj Deefer, τους Ψυχόδραμα, τα Αχάριστα Παιδιά, Κακοτέχνη και Crack, (Ora Nihil), Μικροφόνους.

- Κύκνειο Άσμα ...γιατί; Τι σας έκανε να διαλέξετε αυτό τ'όνομα;
Το όνομα του συγκροτήματος είναι εμπνευσμένο από το ομώνυμο κομμάτι των Horror Vacui ''Κύκνειο Άσμα'' το οποίο μας είχε αγγίξει εκείνη την εποχή και μας ενέπνευσε να γράψουμε ένα κομμάτι το οποίο ήταν και η αρχή του ''Κύκνειο Άσμα''

- Γιατί παίζετε μουσική?
Μέσα απ' αυτή εκφραζόμαστε, γαληνεύουμε, βρίσκουμε την δύναμη να αντιμετωπίζουμε την ζωή, είναι ένας τρόπος να επικοινωνούμε, να περνάμε καλά, και να βγάζουμε στις μουσικές μας αισθήματα όπως πόνος,χαρά,αηδία,ασχήμια,ομορφιά,τσαντίλα,γαλήνη . . . ζωή.

-Γιατί παίζετε hip-hop;
Γιατί το hip-hop μας αγγίζει περισσότερο απ' όλες τις μουσικές χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν μας αρέσουν και δεν μας συγκινούν και άλλα είδη. Όταν η μουσική βγαίνει απ' την καρδιά με όποιον ήχο και αν καταλήξει στα αυτιά μας είναι ''ευπρόσδεκτη''.

Υπάρχει κάποια ιδεολογία που σας εκφράζει; (θα προτιμούσα μεμονωμένες απαντήσεις)
Θ: Το να μην σέρνεσαι , να είσαι ο εαυτός σου , να ψάχνεις συνεχώς απαντήσεις, να μην νιώθεις ότι κατασταλλάζεις, να κερδίζεις και όχι να απαιτείς σεβασμό, να μιλάς με τον εαυτό σου, να μην βάζεις ταμπέλες στους ανθρώπους, να μην πουλάς τα πάντα για το χρήμα, να αμφισβήτεις όχι από στείρα αντίδραση αλλά από συνείδηση, και να βαδίζεις το δρόμο της αναζήτησης της αλήθειας.
Ν: Κάποια συγκεριμένη όχι! Θα μου ήταν δύσκολο να με εξέφραζε απόλυτα μια ιδεολογία γιατί πιστεύω πως πρέπει να κρίνεις και να αμφισβητείς χωρίς τους περιορισμούς κάποιας χ ιδεολογίας. Βέβαια πάντα υπάρχουν οι προσωπικοί περιορισμοί, οι οποίοι με τα χρόνια είτε οχυρώνονται είτε μετατρέπονται.

Τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα, ο όρος ‚do-it-yourself' έχει γίνει καραμέλα στους μουσικούς κύκλους της υπόγειας σκηνής. Ποιά είναι η γνώμη σας;
Θ: Δεν πιστεύω πως έχει γίνει καραμέλα η DIY, απλά το τελευταίο καιρό υπάρχουν αρκετά συγκροτήματα που την ψάχνουν μ' αυτόν τον τρόπο. Όσοι την έκαναν καραμέλα ευχόμαστε να τους κάτσει στο λαιμό.
Ν: Αρχικά πιστεύω πως είναι θεμιτή κάθε D.I.Y. παραγωγή. Απλά γενικά πιστεύω πρέπει να έχουμε απαιτήσεις από αυτές, δηλαδή D.I.Y. δεν σημαίνει χύμα παραγωγή με κακό ήχο. Δεν νομίζω ότι έχει γίνει μόδα απλά υπάρχουν αρκετά συγκροτήματα που την ψάχνουν έτσι!

- Ποια είναι η γνώμη σας για το ‚do-it-yourself'στην Ελλάδα; Στην hip-hop σκηνή; Σε σύγκριση με τα σχήματα του εξωτερικού;
Θ: Δεν είμαστε και πολύ ενημερωμένοι για τα DIY συγκροτήματα του εξωτερικού, αλλά για να φτάνουν στα χέρια μας σίγουρα υπάρχει καλύτερη οργάνωση. Στην Ελλάδα είναι πιο ρομαντική και της αξίζει να εξαπλωθεί.
Ν: Δεν έχω ασχοληθεί πάρα πολύ με τα DIY συγκροτήματα εκτός hip-hop. Στο hip-hop τώρα γίνεται γνωστή μια τέτοια εναλλακτική δράση (DIY) στη μουσική και μάλιστα ψάχνει και ταυτότητα. Νομίζω ότι στο εξωτερικό υπάρχει μεγαλύτερη παραγωγή DIY συγκροτημάτων αλλά εδώ νομίζω ότι το βλέπουμε πιο ρομαντικά!

- Ποια η άποψή σας για την ισότητα των δυο φύλων;
Θ: Πρέπει να υπάρχει ισότητα για όλους μας, απλά ψυχικά και εγκεφαλικά είναι δύσκολο έως αδύνατο αφού μιλάμε για διαφορετικές φύσεις.
Ν: Στα πλαίσια της κοινωνίας ειναι θεμιτή και απαραίτητη η ισότητα! Δεν νομίζω ότι πρέπει να υπάρχει κάποια ανώτερη μορφή μεταξύ των δύο φύλων. Βέβαια στις διαπροσωπικές σχέσεις υπήρχε και πάντα θα υπάρχει ανισότητα.

- Προτιμάτε να παίζετε δική σας μουσική ή να επιλέγετε ‚λούπες' από έτοιμα θέματα άλλων συγκροτημάτων;
Θ: Προτιμάμε να παίζουμε δική μας μουσική, αν και όσες λούπες μας αγγίζουν ψυχικά και ακουστικά τις χρησιμοποιουμε χωρίς καμία τύψη.
Ν: Θα θέλαμε σε όλα τα κομμάτια να είχαμε τις δικιές μας μουσικές! Αλλά ακόμα και όταν παίρνουμε δείγματα άλλων κομματιών (φυσικά ποτέ hip-hop δείγματα) ή από την πρώτη στιγμή ή πιο μετά γίνονται κομμάτι από μας!

- Πώς βλέπετε την hip-hop σκηνή στην Ελλάδα; Και ιδιαίτερα στους αντιεμπορευματικούς κύκλους που κινείστε;
Θ: Πιστεύω οτι υπάρχει hip-hop σκήνη στην Ελλάδα απλά ορισμένοι την έχουν οδηγήσει σε λάθος δρόμο. Δεν το παίζουμε οι αληθινοί της φάσης απλά βλέπουμε να λέγονται πολλά ψέματα, να υπάρχουν ηλίθιες κόντρες, εμπορικά τεχνάσματα. Πρέπει ορισμένοι να καταλάβουν ότι εδώ δεν είναι Νέα Υόρκη. Όσο για τους αντιεμπορικούς κύκλους είμαστε αισιόδοξοι ότι οι άνθρωποι που τους στηρίζουν το λέει η ψυχή τους και θα καταφέρουν να την εξαπλώσουν.
Ν: Το hip-hop στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή έχει πάρει παράξενη μορφή, δηλαδή άλλοι προσπαθούνε να υποστηρίξουν, άλλοι νομίζουν ότι βρίσκονται στο Σικάγο και το καταστρέφουν καθημερινά...Γενικά, δεν υπάρχει σοβαρή σκηνή στην Ελλάδα. Ακόμα και

στην αντιεμπορική σκηνή που υπάρχει πιο σοβαρότητα δεν υπάρχει ενότητα και αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι μπορεί να υπάρχουν σχήματα που δεν τα ξέρει κανείς.

- Αναπαράγετε τα θέματα των κομμάτιων σας ψάχνοντάς τα αρκετό χρονικό διάστημα ή αν , π.χ. ακούσετε κάποιο θέμα σε άσχετη φάση, το παίρνετε και το χρησιμοποιείτε;

Θ: Κυρίως το δεύτερο, αλλά υπάρχουν και θέματα που έχουν δουλευτεί περισσότερο με την βοήθεια ενός φίλου, του Χρήστου, στον υπολογιστή του που τα επεξεργαστήκαμε και τα τροποποιήσαμε μαζί.

- Προς Θοδωρή(αν θες, απαντάς): Γιατί φοράς σχεδόν πάντα μια κουκούλα στις -μέχρι τώρα-συναυλίες σας; Είναι του γούστου σου ή προσπαθείς να περάσεις, να δείξεις κάτι στο κοινό;

Θ: Παίζει ένα υποσυνείδητο lifestyle, αλλά νομίζω ότι δεν είναι μόνο αυτό. Ίσως ακούγεται παιδικό αλλά πολλές φορές με κάνει να νιώθω πιο οχυρωμένος και προστατευμένος απ' τους φόβους μου.

- Οι μέχρι τώρα συναυλίες σας έχουν λάβει μέρος σε καταλήψεις και ανοιχτούς χώρους. Ποιά είναι η άποψή σας για τα μαγαζιά; Θα παίζατε ποτέ;

Θ: Οι καταλήψεις και οι ανοιχτοί χώροι δεν είναι τα μοναδικά μέρη που θα μπορούσαμε να παίξουμε. Παίζουμε όπου αισθανόμαστε οικεία. Σ' αυτούς τους χώρους, όταν παίζουμε, συνδιαμορφώνουμε. Στα μαγαζιά δεν παίζεις με όρους συνδιαμορφώσεις απλά εκτίθεσαι στο κοινό. Άσε που η είσοδος είναι ένα επιπλέον πλην σ' αυτούς του χώρους. Αυτοί είναι και οι λόγοι που δεν θα 'θελα να παίξω σε ένα μαγαζί, χωρίς να παραγνωρίζω την δυσκολία του να βρίσκεις χώρους το χειμώνα να παίζεις. Για να μην καταλήγουν τα συγκροτήματα στα μαγαζιά πρέπει να βρεθούν χώροι που να τα αντικαταστήσουν.

Ν: Ο λόγος που δεν έχουμε παίξει σε μαγαζί είναι το ότι προτιμάμε ο κόσμος που θα έρθει να μας ακούσει να να μην χρειαστεί να πληρώσει. Αυτό βέβαια μερικές φορές σε βγάζει σε αδιέξοδο! Για παράδειγμα, το χειμώνα δεν υπάρχουν πολλοί χώροι να παίξει κανείς, για αυτό αν κάποια στιγμή δεν βρίσκαμε μέρος να παίξουμε και βρίσκαμε κάνα μαγαζί με δυο-τρια ευρώ είσοδο, δεν θα είχα πρόβλημα.

- Η κυκλοφορία σας διανέμεται δωρεάν και όπως και εσείς λέτε ,χέρι με χέρι και δεν πωλείται'. Η επιλογή σας είναι πέρα για πέρα αποδεκτή. Γιατί δεν βάλατε κάποιο χρηματικό αντίτιμο στην κυκλοφορία σας;

Θ: Προσωπικά ήθελα οι άνθρώποι που θα πάρουν στα χέρια τους αυτό το CD ''δωρεάν'' να καταλάβουν ότι το τζάμπα δεν σημαίνει χάλια παραγωγή και αδιαφορία για την μουσική. Δεν γουστάρω να σκάει κάποιος φράγκα για να ακούσει αυτό που νιώθω. ''Μοιραία'' λοιπόν το χωρίς αντίτιμο.

Ν: Βγήκε έτσι με τη λογική να το πάρει ο κόσμος έχει δεν έχει χρήματα. Ήμουν και είμαι υπέρ αν και είχα κάποιες αναστολές.Τελικά ήταν πολλά τα έξοδα και σκεφτόμαστε ίσως το επόμενο να βγει με κάποιο μικρό αντίτιμο.

- **Πιστεύετε ότι τα συγκροτήματα που βάζουν ένα χ χρηματικό αντίτιμο στις κυκλοφορίες τους, αποσκοπούν σε κάτι εμπορευματικό;**

Θ: Η τιμή κόστους είναι εμπόριο αλλά δεν προωθεί το εμπόριο. Είναι αντιεμπορικό να έχεις δώσει 3 ευρώ για ένα CD και να παίρνεις πίσω τα 3. Αυτή είναι η ειδοποιός διαφορά μεταξύ των CD's των 15 ευρώ και αυτών των 3,4,5 ευρώ. Δίνεις κάτι παίρνεις κάτι. Στις εταιρίες δίνεις πολλά παίρνεις λίγα.

Ν: Όχι, δεν το πιστεύω αυτό! Απλά θέλουν να βγάλουν τα έξοδα του CD και μάλιστα αν είναι μικρό αντίτιμο νομίζω ότι είναι από όλους αποδεκτό.

- Τι γνώμη έχετε για τους απανταχού μετανάστες;

Θ: Οι μετανάστες συνήθως βιώνουν άσχημες συμπεριφορές απ' τους ντόπιους. Απ' τη μια διαφωνώ με τον εξαγιασμό του μετανάστη και απ' την αλλή σιχαίνομαι την ξενοφοβία και τον εθνικό παροξυσμό ορισμένων ηλιθίων που ότι διαφέρει απ' την πάρτη τους το χλευάζουν και το περιθωριοποιούν. Οι μετανάστες που νιώθουν στη χώρα τους μετανάστες είναι αυτοί που θα ένιωθα πιο κοντά μου...

Ν: Απαιτείται αλληλεγγύη, ίση μεταχείρηση και υποστήριξη στους μετανάστες σε κάθε γωνιά της γης. Πρέπει ο κόσμος να ξεπεράσει τις προκαταλήψεις και την ξενοφοβία. Η ζωή και ο κόσμος ανήκει σε όλους, ανεξαρτήτως φυλής και χρώματος.

- Θεωρείτε εφικτή την αλλαγή του κόσμου; Και αν ναι, πώς θα γινόταν κάτι τέτοιο;

Θ: Θεωρώ εφικτή την αλλαγή του μικρόκοσμου του κάθε ανθρώπου. Η καθημερινή τους στάση μπορεί να τον οδήγησει στην πραγμάτωση. Ισως η αλλαγή του μικρόκοσμου του καθενός οδηγήσει στην αλλαγή των πολλών, πράγμα ''λίγο χλώμο''.

Ν: Νομίζω ότι είναι πολύ γενική η έκφραση "αλλαγή του κόσμου". Στις μέρες μας βλέπεις ότι λίγοι είναι αυτοί που σκέφτονται για μια καλύτερη ζωή για όλους, επικρατεί δυστυχώς η σκέψη της προσωπικής αποκατάστασης και ασφάλειας. Όταν ο κόσμος δει πέρα απ' τη μύτη του, όταν ο κόσμος ξυπνήσει μπορεί να κάνει πολλά. Για εμένα ένας τρόπος για να αλλάξει ο κόσμος και να βελτιωθεί είναι να ξεπεράσουμε τα προσωπικά μας οφέλη να ενωθούμε και να πάρουμε αυτά που μας αναλογούν.

- Πιστεύετε ότι λέξεις όπως ,ξένος' και ,ενσωμάτωση' είναι λέξεις που ανήκουν στην ορολογία της εξουσίας;

Θ: Οι λέξεις ξένος και ενσωμάτωση ανήκουν στις λέξεις της μαλακίας. Δεν χρειάζεται να ασκείς εξουσία για να τις χρησιμοποιείς. Τις χρησιμοποιούν άνθρωποι που έχουν ανάγκη την ομοιομορφία και τρομάζουν με την διαφορετικότητα. Οι άνθρωποι ευθύνονται για την σαπίλα και όχι οι εξουσίες-φαντάσματα.

Ν: Οι λέξεις "ξένος" και "ενσωμάτωση" νομίζω ότι είναι ορολογίες της βιολογίας. Στη φύση υπάρχουν κλειστά συστήματα και έτσι ευδοκιμούν αυτοί οι όροι. Έτσι χωρίζοντας τον κόσμο με σύνορα η κάθε εξουσιαστική αρχή της κάθε χώρας ενσωμάτωσε τους όρους αυτούς στην ορολογία της θέλωντας να κάνει την κάθε χώρα ένα κλειστό σύστημα.

- Στην πλειοψηφία των κομματιών σας έχετε επιλέξει μελαγχολικά θέματα στην μουσική σας; Γιατί;

Θ: Το να γράφεις μελαγχολικά κομμάτια δεν σημαίνει ότι έχεις κατάθλιψη. Η γλυκιά μελαγχολία μ' αρέσει. Δεν μπορώ να γράψω από χαρά. Συνήθως σε περίεργες φάσεις της ζωής μου εμπνέομαι για τα τραγούδια. Ελπίζω να βρουν όσοι άνθρωποι τα ακούσουν κάποια αισιοδοξία και δύναμη μέσα κάποιες απ' αυτές τις όπως είπες ''μελαγχολικές μελωδίες''.

Ν: Ναι, αυτό είναι αλήθεια αλλά δεν έγινε επίτηδες. Υπάρχουν μουσικές που σου δίνουν τροφή για να γράψεις στίχους και στίχοι που απαιτούν την κατάλληλη μουσική άρα το 50% της ευθύνης το έχουν οι στίχοι. Οπότε όσον αφορά τη μουσική έχει να κάνει με αυτό που λέμε πως σου κάθεται στο αυτί τι ακούσματα έχεις και γενικά είναι θέμα αισθητικής.

- Οι στίχοι σας είναι (και αυτοί) πεσσιμιστικοί. Πιστεύετε ότι μέσα από αυτή την έκφραση θα προκαλέσετε την οργή, την

αγάπη ή και τα δυο μαζί;

Θ: Διαφωνώ! Δεν είναι πεσσιμιστικοί, εμπεριέχουν την αδυναμία, την δύναμη, την θλίψη, την ελπίδα, την ζωή. Αν θεωρούσα ότι τα τραγούδια είναι πεσσιμιστικά θα τα άκουγα μόνος μου παρέα με την θλίψη μου. Θεωρώ ότι η δύναμη και θέληση για ζωή υπάρχουν στους στίχους απλά πολλές φορές τα νοήματα παρασύρονται απ' την άσχημη πραγματικότητα. Ο καθένας προκαλεί στον εαυτό του όταν απαιτεί κάτι, ότι έχει ανάγκη να προκαλέσει. Οσοι θέλουν να εξοργίστουν θα εξοργίστουν, όσοι θέλουν να νίωσουν αγάπη θα αγαπήσουν.

Ν: Δεν θα τους έλεγα πεσσιμιστικούς αλλά περισσότερο θλιμμένους με οργή και μερικές φορές με κάποια θετικά μηνύματα. Γράφουμε σύμφωνα με βιώματα και με την δικιά μας οπτική απέναντι στα πράγματα γύρω μας. Γράφουμε ότι νιώθουμε και θα χαρούμε αν όποιος τα ακούσει βρει κάτι μέσα στα κομμάτια μας που τον εκφράζει.

- Ποιά είναι η θέση σας όσον αφορά το τρίπτυχο καπιταλισμός-παγκοσμιοποίηση-κοινωνία της επίδειξης;

Θ: Η κοινωνία επιδεικνύει τον καπιταλισμό και αυτός με την σειρά του αναδεικνύεται απο την ψευτοπαγκοσμιοποίηση, η οποία ουσιαστικά είναι διασυρμός ιδανικών και χρυσωμένο χάπι. Όλοι έχουμε κοινό νόμισμα αλλά δυσανάλογους μισθούς και προσβάσεις σε υγεία-παίδια-δουλειά. Το να μην χρειάζεται να κάνεις τις δραχμές δολλάρια, γιατί το ευρώ κινείται στην Ευρώπη δεν σημαίνει εξέλιξη απλά επιφανειακή ρήχη ψευτοευημερία.

Ν: Ο καπιταλισμός έχει επικρατήσει εξαιτίας της παροχής διαφόρων αγαθών και ανέσεων, έχει φανταχτερά χρώματα, φώτα, και δίνει στο άνθρωπο την ψευδαίσθηση ότι υπάρχει απόλυτη ελευθερία. Βέβαια αυτό δεν αντικατοπτρίζει την πραγματικότητα. Όλες αυτές οι παροχές έχουν σαν σκοπό να τραβήξουν την προσοχή του ανθρώπου απ' τα πραγματικά προβλήματα και ακριβώς σ' αυτό συμβάλλει και η κοινωνία του θεάματος που πατάει πάνω στα πτώματα της κριτικής και της αμφισβήτησης των ανθρώπων και ειδικά των νέων φτιάχνοντας ευκολοχώνευτες εικόνες και πρότυπα. Σύμμαχος όλων αυτών η παγκοσμιοποίηση

- Θεωρείτε ή θεωρήσατε ποτέ αναγκαία την επιστροφή των Ολυμπιακών Αγώνων στην χώρα που τους γέννησε;

Θ: Θεωρώ αναγκαία την επιστροφή της δικαιοσύνης, της παιδείας, της ανθρωπιάς, του σεβασμού και της ευγένειας. Δεν μου καίγεται καρφί για την επιστροφή της coca-cola, της adidas και της nike. Η επιστροφή των ολυμπιακών αγώνων σημαίνει την επιστροφή της εκμετάλλευσης, της καταπάτησης των δικαιωμάτων, της αστυνόμευσης και του βύσματος. Δεν θεωρώ τόσο μαλάκα τον εαυτό μου ώστε να πιστεύω ότι όλα γίνονται για αγαθούς σκόπους και δάφνηνα στεφάνια. Όσοι πιστεύουν στις αγαθές προσπάθειες της κυρίας Αγγελοπούλου και της χλιδάτης παρέας της, δήλωσαν εθελοντές. Απλά λυπάμαι που εθελοτυφλούν.

Ν: Κάποτε οι ολυμπιακοί αγώνες γινόντουσαν για να δείξουν την προσπάθεια του ανθρώπου για κάτι καλό με βάση κάποια πιστεύω και τώρα πια έχουν καταντήσει ένα πανηγύρι πολυεθνικών που στοχεύουν στα χρήματα χωρίς να υπάρχουν φυσικά ολυμπιακά ιδεώδη. Καθόλου αναγκαία, μάλλον περιττή θα έλεγα η επιστροφή αυτή.

- Γνωρίζοντας εκ των προτέρων ότι είστε πολιτικά όντα, θα έλεγα ότι οι στίχοι σας δεν είναι και τόσο πολιτικοποιήμενοι αλλά περισσότερο προσωπικοί και κοινωνικοί. Ομολογώ ότι θα τους περίμενα περισσότερο πολιτικοποιημένους. Θα ήθελα την άποψή σας.

Θ: Το τραγούδι δεν πρέπει να είναι στρατευμένο. Είναι η ζωή. Ελεύθερο κυλάει απ' την πένα στο χαρτί. Ακομπλεξάριστο, όμορφο, γαληνεμένο, χωρίς κλισέ και πολιτική επιτήδευση. Μου αρέσει ο πολιτικός στίχος όταν βγαίνει αυθόρμητα. Δεν θα μπορούσα να βγάλω κάτι πολιτικό για να επιδείξω επαναστατικότητα. Ό,τι νιώθω, γράφω και οι άλλοι κρίνουν και αισθάνονται. Άλλωστε μέσα στα τραγούδια αναζητώ τον εαυτό μου. Δεν θα μπορούσε να γίνει αυτή η αναζήτηση μέσα από μια στείρα αντίδραση και κατακραυγή των πολιτικών συνθηκών.

Ν: Οι στίχοι μας είναι προσωπικοί,πολιτικοί και κοινωνικοί μάζι. Μ' αρέσουν τα κομμάτια που έχουν κάποια συγκεκριμενα κοινωνικοπολιτικά θέματα αλλα πιστεύω ότι ο στίχος είναι πιο αληθινός και άμεσος όταν περνάει μέσα απ' την προσωπική ματιά αυτουνού που τους γράφει. Όχι πως αυτά τα κομμάτια είναι ψεύτικα αλλά ίσως πιο απρόσωπα.

- Ποια η άποψή σας για το φαινόμενο της ελεύθερης και δωρεάν διακίνησης μουσικών αρχείων (mp3's) μέσω του διαδικτίου;

Θ: Η πειρατεία είναι ζωτικός αδένας της μουσικής γιατί ταξιδεύει στα αυτιά των ανθρώπων, ανεξάρτητα απ' την οικονομική και κοινωνική τους θέση. Κάποιοι ισχυρίζονται ότι οι μουσικοί χάνουν απ΄ την πειρατεία. Εντάξει μην τρελαθούμε. Λίγοι είναι αυτοί που μπορεί να χάσουν , άλλα είναι τόσο underground που δεν τους πολυνοιάζει. Αυτοί που νοιάζονται περισσότερο είναι αυτοί που τα τσιμπάνε χοντρά και χαίρομαι να τους βλέπω και να τους ακούω στραβωμένους.

Ν: Με βρίσκει απόλυτα συμφώνο αυτός ο τρόπος διακίνησης της μουσικής. Ίσως είναι τελικά το μεγαλύτερο πλήγμα στο εμπόριο που έχει
κάνει τη μουσική είδος πολυτελείας για να κερδίζουν οι πολυεθνικές εταιρίες.

- Θεωρείτε ότι ανήκετε σε κάποιον χώρο;

Θ: Ανήκω στη ζωή. Αυτή με μαθαίνει, με πονάει, με γιατρεύει. Αυτή με ασχημαίνει και με ομορφαίνει. Σ' αυτή δίνω, αυτή μου δίνει, ζω γι' αυτή, ζει για εμένα. Όσο και να ακούγεται εγωκεντρικό έτσι την βιώνω. Την αγαπάω και την μισώ, την φοβάμαι και τη φοβίζω.... Δεν μπορεί κανένα κόμμα και καμιά οργάνωση να σου δώσει ελευθερία. Η ζωή όμως έχει τρύπες μέσα στο σύμπαν που αν τις βρεις ίσως ελευθερωθείς.

Ν: Νομίζω πως είναι υγειές το να ανήκεις σε κάποιο χώρο αλλά μερικές φορές σε περιορίζει. Όχι δεν ανήκω κάπου, βέβαια υπάρχουν χώροι που κινούμαι αλλά δεν μπορώ να πω ότι ανήκω σ΄αυτούς.

- Τι σας πληγώνει περισσότερο στην ζωή σας;

Θ: Η αδικία, η αχαριστία, οι έρωτες που φεύγουν, οι ανεκπλήρωτες αγάπες, τα παιχνίδια, οι εγωισμοί και η ψυχρότητα μεταξύ των ανθρώπων. Τέλος το ξεπούλημα της μουσικής και κυρίως του hip-hop που αγαπώ.

Ν: Η έλλειψη επικοινωνίας με τους γύρω μου. Πολλές φορές δικά μου λάθη που μερικές φορές μετατρέπονται σε τύψεις. Οι άνθρωποι που κοιτάν την πάρτη τους και μόνο. Η αδικία και η παράνοια του κόσμου.

- Τι σας γεμίζει' περισσότερο;

Θ: Η ελπίδα, η αλήθεια, το hip-hop, λίγοι φίλοι, η αδερφή μου, οι γονείς μου και η ψευδαίσθηση ότι οι άνθρωποι δεν είναι σκάρτοι.

Ν: Αυτό που με γεμίζει περισσότερο είναι η μουσική. Νομίζω πως η μουσική είναι η πηγή για τα πάντα, για τη ζωή, τη δημιουργία, τη δράση, τη χαρά, τη θλίψη, Επίσης γεμίζω όταν γράφω στίχους όταν βλέπω ταινίες, όταν είμαι με φίλους, με μια γυναίκα, όταν τελειώνει ημέρα και νιώσω ότι ήταν δημιουργική.

- Οι στίχοι σας είναι αποτέλεσμα πολλής σκέψης ή σας έρχονται πάνω σε αυθόρμητες καταστάσεις;

Θ: Πάνω σε αυθόρμητες στιγμές γεννιούνται οι στίχοι. Ελάχιστες φορές μ' έχει οδήγησει στο χαρτί προσχεδιασμένη ανάγκη για τραγούδι. Ούτως ή άλλως αν ο στίχος δεν βγαίνει αυθόρμητα χάνει την ομορφιά και την αιτία που τον δημιουργήσαν.

Ν: Αναλόγως, υπάρχουν στιγμές που λόγο κάποιων καταστάσεων μου βγαίνουν οι στίχοι αυθόρμητα και άλλες μου παίρνει περισσότερο χρόνο ώστε να ολοκληρώσω ένα κομμάτι.

- Ποιά η θέση σας για τα μουσικά σχήματα της σκηνής του Περάματος;

Θ: Από εκείνη την σκήνη είχαν βγει καλά σχήματα. Τους Active Member τους γουστάραμε από παλιά. Τώρα πια τα πράγματα που γίνονται εκεί με πείθουν λιγότερο. Πιστεύω όμως ότι σε σχέση με άλλους έχουν κρατήσει κάποια στάση. Ο χρόνος είναι αυτός που κρίνει τα πάντα. Σωστά το αρχίσανε μα στην πορεία κάτι άλλαξε προς το χειρότερο. Γενικά, το να επικαλείσαι την αυθεντία σου μειώνεις την αυθεντικότητα σου, και αυτό είναι χαρακτηρηστικό πολλών ελληνικών σχημάτων και εκτός Περάματος. Το hip-hop δεν έχει ανάγκη από πρότυπα νταβάδες, αλλά από ανθρώπους που πραγματικά συνεχίζουν να το βλέπουν ρομαντικά.
Ν: Μιλώντας για Πέραμα μιλάμε για τους Active Member, αυτοί δημιούργησαν μια σκηνή σ' αυτό το μέρος. Πιο παλιά ίσως είχαν βγει κάποια καλά σχήματα όπως οι Βαβυλώνα και μερικά άλλα, αλλά νομίζω πως τώρα πια δεν έχει και πολλά να επιδείξει.
- Πιστεύετε ότι υπάρχει στους όρους ,low-bap' και ,hip-hop' ;
Θ: Η διαφορά είναι στον τρόπο που βγαίνουν τα νοήματα. Ο παρονομαστής όμως είναι ο κοινός, η μουσική (το hip-hop) και η ανάγκη για έκφραση. Όσοι την περιφρόνησαν και την είδαν αλλιώς αξίζουν με την σειρά τους την περιφρόνηση.
Ν: Το hip-hop είναι ένα μουσικό ρεύμα που έχει δημιουργηθεί έδω και 25 χρόνια και έχει πάρει την δική του ταυτότητα σαν ένα νέο είδος μουσικής. Οι Active Member θέλησαν να διαχωριστούν και ονόμασαν την μουσική τους low bap αυτό το όνομα αφορά αυτούς και σχήματα που είναι μαζί τους. Εξάλλου ένα αργό τέμπο δεν αλλάζει το είδος της μουσικής και αυτό hip-hop είναι.
- Παίζετε από το 1999...και συνεχίζετε ακόμα...γιατί;
Θ: Γιατί είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας και γιατί υπάρχουν κάποια πράγματα που δεν έχουμε ξεπουλήσει ακόμα. 'Οσο κοιτάμε τον καθρέφτη και δεν ντρεπόμαστε θα γράφουμε και θα τραγουδάμε. Αν η ζωή μας έρθει σε αντίφαση με αυτά που γράφουμε και τραγουδάμε θα μας αξίζει η σιώπη.
Ν: Όταν νιώσουμε ότι αυτό που κάνουμε δεν είμαστε εμείς θα έρθει το τέλος. Μέχρι τώρα μας κάνει να νιώθουμε όμορφα και δημιουργικά. Είναι μια αυτοάμυνα απέναντι σε ό,τι μας χαλάει. Μας δίνει δύναμη να προχωράμε στη ζωή και να να αγαπάμε τη ζωή.
- Τι σημαίνει για σας η λέξη μουσική;
Θ: Τα πάντα. Η αγάπη, η φιλία, η ομορφιά, η ασχήμια, ο πόνος, το γέλιο, το δάκρυ, το φιλί,το χάδι, η αγκαλιά, η ψυχή, το μίσος, η μάχη, η φόβία, ο λόγος και πράξη. Ο ήλιος, το φεγγάρι, το μολύβι, τοι χαρτί, το μικρόφωνο, τα πικ-απ. Η μοναξιά, η συντροφιά, ο θάνατος, ή ζωή. Η πόλη, τα φώτα, το σκοτάδι, ο λαβύρινθος και η διέξοδος.... Η μουσική είναι ότι και η ζωή ''τα πάντα'' .
Ν: Όπως είπα και πριν η μουσική είναι για μένα ζωή. Μπορεί να με πάει απ' τον πάτο στην κορυφή πολλές φορές σπάει το τείχος που υψώνεται μπροστά μου και με πάει παρακάτω. Μπορεί να μου προκαλέσει την οργή, τη θλίψη, τη χαρά, την αισιοδοξία και κάτι που στον σοβαροφανή κόσμο που ζούμε χάνεται, τον ρομαντισμό.
- Τι σημαίνει το να ενεργείτε ενάντια σε όσα σας ενοχλούν και υπέρ όσων αξίζουν κατά την γνώμη σας;
Θ: Σημαίνει να μην μεμψιμοιρείς. Να βλέπεις την αλήθεια και να πολεμάς την πραγματικότητα. Να μην αντιδράς μόνο για να αντιδράς. Να βρίσκεις νόημα σε κάθε σου πράξη χωρίς όμως να προσπαθείς να το βρεις αν δεν υπάρχει. Το να υπερασπίζεσαι αυτά που αγαπάς είναι το να μην κάνεις αυτά που μισείς. Δεν αξίζει στη ζωή, η υποταγή και η ματαιοδοξία. Αξίζουν τα ιδανικά και η μάχη για τη διάσωση τους. Η ελπίδα για το μέλλον και η νοσταλγία του παρελθόντος. Η αγάπη για το παρόν και η σύγκρουση με το σήμερα...
Ν: Είναι θέμα ψυχικής ισορροπίας. Όταν κάτι σε ενοχλεί και δεν το λες βράζει από μέσα σου, όταν κάτι σε ενοχλεί και είναι δύσκολο να αλλάξει τότε καταλήγει στο χαρτί. Στην εποχή μας οι αξίες και τα πιστεύω πολλές φορές παρακάπτονται ή αλλοιώνεται και όταν μένουν σταθερά μοιάζουν γραφικά. Και το να παλεύεις για αυτά πολλές φορές σε πληγώνει.
- Για τον μέσο κόσμο, η hip-hop μουσική πέρασε μέσα από το σατυρικό και τον κωμικό στίχο. Πιστεύετε ότι αυτό έβλαψε ή έστω επηρέασε αρνητικά το χιπ χοπ στην Ελλάδα;
Θ: Η σάτυρα είναι έξυπνη, καταγραφή και διακωμωδεί της άσχημης πραγματικότητας. Δέν βλάπτει την μουσική, την ομορφαίνει. Αυτό που την ασχημαίνει είναι η ηλίθια πλάκα και το να γελάμε χωρίς λόγο. Η σάτυρα δεν είναι το ίδιο με την πλάκα και την βλακεία. Ο σατυρικός στίχος είναι πολύ δυνατός όσο και αν δεν του φαίνεται.
Ν: Το hip-hop πέρασε στην Ελλάδα μέσα από κωμικό και γελοίο πολλές φορές στίχο και όχι σατυρικό γιατί το σατυρικό είναι κάτι σοβαρό. Σίγουρα το γεγονός αυτό το επηρέασε αρνητικά hip-hop στη Ελλάδα. Αλλά το πρόβλημα είναι το άλλο, ότι συγκροτήματα που άρχισαν σοβαρά κατέληξαν πιο γελοία και απ' τους κατ' εξοχήν γελοίους.
- Θα θέλατε να συνεργαστείτε με κάποιο άλλο συγκρότημα ή μήπως έχετε ήδη πειραματιστεί;
Θ: Δεν είναι θέμα πειράματος. 'Εχουμε κάνει κομμάτια ''λίγα βέβαια'' και με άλλα παιδιά (Αγνωστος Χ, Κακοτέχνης) απλά όχι σαν μουσικά πειράματα απλά σαν αυθόρμητη έκφραση συναισθημάτων που μπλέχτηκαν για να συνυπάρχουν σ' ένα τραγούδι απο κοινού.
Ν: Συνεργασία έτσι όπως ακούγεται ο όρος αυτός δεν υπάρχει μόνο κομμάτια με φίλους από άλλα σχήματα. Για παράδειγμα, αυτόν τον καιρό κάνουμε ένα κομμάτι με τον Κακοτέχνη (Σωτήρης) και τον Dj Crack (Φίλιππος).
- Παρακολουθώντας πολύ καλά τη μουσική βλέπει κάποιος ότι στην Αμερική και αλλού υπάρχει ένα πάντρεμα του hip hop με το rock, με τεράστια απήχηση και επιτυχία. Στην Ελλάδα δεν είδαμε παρόμοιες κινήσεις. Η δικιά σας η εκτίμηση ποιά είναι;
Θ: Υπάρχουν σχήματα στην Ελλάδα που έχουν ξεφύγει σε ορισμένα κομμάτια απ' το κλασσικό hip-hop, με κιθάρες, φυσικά όργανα. Αυτό είναι καλό άλλωστε η μουσική είναι μία. Τα σκυλάδικα είναι αυτά που δεν θα έπρεπε να παντρεύονται με το rap αφού είναι κάτι διαφορετικό χωρίς κανένα κοινο σηνείο αναφοράς.
Ν: Νομίζω πως και στην Ελλάδα υπάρχουν συγκροτήματα που έχουν πειραματιστεί με συγκροτήματα που παίζουν άλλα είδος μουσικής, μερικές απ' αυτές τις προσπάθειες έχουν αποτύχει και άλλες όχι. Γενικά είναι αρκετά δύσκολο να πετύχει κάτι τέτοιο αλλά άμα πετύχει είναι συνήθως πολύ καλό το αποτέλεσμα.
- Μπορείτε να μας πείτε έναν στίχο που να σας εκφράζει ή να σας γεμίζει;
Ν: ''...γνωστές εικόνες, παλιές ελπίδες, μητέρα η πατρίδα και ας μην την είδες και ας μην σ' αγκάλιασε ποτέ κοντά της έλα , κλείσε τα μάτια στα χτυπήματα και γέλα, είναι ιερός μας λένε πάντα ο σκοπός, και για να νιώσουμε το φως, πρέπει να κάνουμε συνέχεια υπομονή, για ένα μέλλον λέει καλό που θα φανεί , μα τους βαρέθηκα όλους που να 'ναι ο θεός, λες να 'ναι πρόσφυγας κι αυτός.''
- Μπορείτε να μας πείτε την πρώτη εικόνα που σας έρχεται στο μυαλό σας αυτή τη στιγμή και να την μοιραστείτε μαζί μας ή να βγάλετε ένα απωθημένο που είναι καιρό στον νου σας;
Ν: Μια εικόνα είναι: Να ταξιδεύω με ένα αυτοκίνητο χωρίς να ξέρω τον προορισμό σε μέρη που δεν έχω ξαναδεί.
- Πιστεύετε ότι υπάρχει εμπιστοσύνη μεταξύ των ανθρώπων;
Θ: Πιστεύω ότι μεταξυ των ανθρώπων υπάρχει καχυποψία και φόβος. Είναι φυσιολογικό όταν έχεις πλήγωθει να φοβάσαι να ανοιχτείς σ' άλλους ανθρώπους. Πάντα πρέπει να νιώθεις έτοιμος για την μοναξιά και την αχαριστία των ανθρώπων, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι πρέπει να τους αντιμετωπίζει σαν ενδυνάμει ψεύτες και κακόβουλους. Δεν είναι όλοι οι άνθρωποι υποκριτές και ηλίθιοι. Και αν τους βλέπεις όλους έτσι χάνεις και τους σωστούς. Αξίζει να ψάχνεις και να ψάχνεσαι με τους ανθρώπους και ίσως

βρεις τι σου ταιριάζει.
Ν: Γενικά πιστεύω πως υπάρχει καχυποψία στον κόσμο και ειδικά στην Αθήνα που είναι και μεγαλούπολη. Οι άνθρωποι συνήθως δεν ανοίγονται και πολύ, φοβούνται και κρατάνε αποστάσεις.

- Γράφετε πρώτα τους στίχους και μετά διαλέγετε τα θέματα της μουσικής σας ή το αντίστροφο ή παράλληλα;

Θ: Και τα τρία. Το πρώτο μας CD βγήκε λίγο χύμα. Χωρίς πολλές φορές να έχουμε ακούσει τη μουσική, κολλάγαμε στο studio απευθείας στίχους και αυτή η αμετρίλα φαίνεται σε κάποια κομμάτια. Ελπίζουμε το επόμενο να είναι πιο ταιριαστό σε tempo και σε rap.
Ν: Στο CD που έχουμε βγάλει στα περισσότερα κομμάτια είχαμε γράψει πρώτα τους στίχους και μετά προσπαθήσαμε να βρούμε την κατάλληλη μουσική όμως τώρα βγάζουμε πρώτα την μουσικη και μετα γράφουμε στίχους.

- Θα'θελατε να πειραματιστείτε με άλλα είδη μουσικής; Υπάρχει κάτι που θα'θελατε να κάνετε πολύ, απ'αυτό που κάνετε τώρα, πάντοτε μέσα στο μουσικό χώρο;

Θ: Αυτή την στιγμή όχι και τόσο πολύ. Άλλωστε το κάνουμε εν μέρη, αφού λούπες που χρησιμοποιούμε είναι από άλλα είδη μουσικής. Εγώ θα 'θελα να κάνουμε περισσότερες συναυλίες και να έρθουμε σ' επαφή με σχήματα που δεν γνωρίζουμε και την ψάχνουν μόνοι τους χωρίς εταιρίες και μεσάζοντες.
Ν: Είμαστε πάντα ανοιχτοί σε πειράματα αλλά αυτόν τον καιρό δεν μας ενδιαφέρει και πολύ να κάνουμε κάτι τέτοιο αλλά πιο πολύ να βγάζουμε καινούρια κομμάτια.

- Τραγουδάτε στα ελληνικά. Πιστεύετε ότι η γλώσσα παίζει σημαντικό ρόλο για να επιλέξετε ν'ακούσετε κάποιο συγκρότημα γενικότερα; Και πιο συγκεκριμένα στην hip-hop μουσική;

Θ: Η γλώσσα παίζει σημαντικό ρόλο αλλα όχι καθοριστικό. Το hip-hop είναι και λίγο παράξενο. Έχει σαν βάση το rap, την ομιλία πάνω στη μουσική, αφού αν δεν σου αρέσει ηχητικά κάποια γλώσσα δύσκολο να γουστάρεις το hip-hop αυτής της χώρας. Υπάρχουν όμως και σχήματα που με την εφευρετικότητα της μουσικής σε κερδίζουν αντισταθμίζοντας την προφορά που δεν είναι της αρεσκείας σου.
Ν: Όχι απαραίτητα! Βέβαια το να καταλαβαίνεις απόλυτα τους στίχους που ακούς είναι συν, αλλά μερικές φορές μόνο η μουσική και η χροιά της φωνής και στο hip-hop το rap μπορεί να σε κάνουν να γουστάρεις ένα κομμάτι που δεν καταλαβαίνεις ακριβώς τους στίχους ή και καθόλου.

- Βλέπειτε σαν προοπτική ότι θα μπορούσε ο ελληνικός στίχος με το hip-hop να βγει προς τα έξω όπως πολύ πετυχημένα έχουν κάνει οι Γάλλοι και οι Ισπανοί;

Θ: Εγώ πιστεύω ότι έχει να πει πολλά ο ελληνικός στίχος. Υπάρχουν πολλά όμορφα κομμάτια που θα μπορούσαν μάλιστα να βγουν προς τα έξω. Δεν ξέρω όμως πως μπορεί να γίνει αυτό. Ίσως με αλληλογραφία και μέσω Internet. Ίσως με την προώθηση της πειρατείας και έξω απ' τα σύνορα.
Ν: Νομίζω πως ο ελληνικός στίχος δεν έχει τίποτα να ζηλέψει απ' τον ξένο. Βέβαια τα ατού του αγγλικού, του γαλλικού και του ισπανικού rap είναι η προφορά! Αλλα νομιζω πως θα μπορούσε πολύ άνετα το ελληνικό hip-hop να σταθεί δίπλα στο ξένο.

- Ξεπερνώντας, λοιπόν, την "έννοια" στίχος και τη δύναμή του, προβληματιστήκατε ποτέ για να τραγουδήσετε στα αγγλικά; Θα υπήρχε περίπτωση να τραγουδήσετε σε κάποια ξένη γλώσσα;

Θ: Για την πάρτη μας και μόνο το έχουμε κάνει. Αλλά σαν κάτι για να βγει προς τα έξω όχι. Άλλο να μιλάς με τις λέξεις που ξέρεις και άλλο να περιορίζεσαι σε λίγες λέξεις που ξέρεις από κάποια άλλη γλώσσα που σ' αρέσει. Εκφράζεσαι καλύτερα αυτο που θες να πεις, όταν μιλάς και τραγουδάς στην γλώσσα σου.
Ν: Εγώ όχι! Όχι μόνο επειδή τα αγγλικά (άλλη γλώσσα δεν ξέρω) μου δεν είναι τα καλύτερα, αλλά και γιατί πιστεύω ότι δεν υπάρχει λόγος και επειδή το rap εκτός απ' τα μηνύματα που βγάζει είναι και ένα παιχνίδι με τις λέξεις αν δεν σου βγαίνει φυσικά όπως γίνεται με την μητρική σου γλώσσα δεν είναι ωραίο.

- Ποιές ήταν, είναι οι μουσικές επιρροές σας;

Θ: Πολλές και διάφορες. Από Active Member και FFC μέχρι Cypress Hill, Psycho Realm, Pink Floyd και punk (Γενιά του Χάους κ.α.). Ακούμε και επιρρεαζόμαστε από διάφορα σχήματα. Όλοι κάτι έχουν να μας πουν. . . . Δεν είμαστε ξερόλες και απόλυτοι. Αγαπάμε τη μουσική και τις περισσότερες μορφές της.
Ν: Ακούω διάφορα π.χ. Cypress Hill, Wu Tang Clan μέχρι Dead Prez, από ελληνικά διάφορα όπως π.χ. Active Member, FFC και Razastarr άλλα και διάφορα άλλα είδη μουσικής όπως punk, rock αλλα και ελληνικό έντεχνο αλλά και μουσική από οποιοδήποτε είδος που θα μου πει κάτι.

- Σ'έναν στίχο σας αναφέρετε ότι:,το hip-hop είναι ζωή, μαλάκα'. Θα θέλατε να μας το επεξηγήσετε;

Θ:Το hip-hop το νιώθουμε και το βιώνουμε. Δεν είναι διάλεμμα ευχαρίστο απ'την ρουτίνα της καθημερινοτητας, είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας. Αυτό δεν σημαίνει και αλυσίδες αλλα αναζήτηση και περισυλλογή.
Ν: Σημαίνει ότι το hip-hop έχει πολλά να πει και να δώσει και δεν είναι κάτι περαστικό. Για κάποιους μπορεί να είναι άπλα μια μουσική για να πίνουν τον καφέ τους ή να χορεύουν στα κλαμπ και μερικοί πιστεύουν ότι δεν είναι καν μουσική, αλλά για κάποιους άλλους όμως έχει μεγάλη βαρύτητα και είναι τρόπος ζωής.

- Ετοιμάζετε/έχετε κάποια καινούρια κομμάτια τώρα ή στο κοντινό μέλλον;

Έχουμε κάνει κάποια καινούρια κομμάτια αλλά θα αργήσουν να βγουν αφού δεν έχουμε πολλά φράγκα για studio. Δεν πειράζει, αξίζει να περιμένουμε.

-Υπάρχει πιθανότητα να σας ακούσει ζωντάνα και το κοινό εκτός της τσιμεντούπολης Αθήνας;

Σκεφτόμαστε με κάποια άλλα σχήματα που προαναφέραμε να ξεφύγουμε από την Αθήνα και να γυρίσουμε άλλες πόλεις και επαρχίες. Θά 'ταν πολύ όμορφο, αν γινόταν αυτό. Η ζωή δεν υπάρχει μόνο στην πόλη αλλά σε κάθε γωνιά που αναπνέει άνθρωπος. Αξίζει να φτάσουν σ' αυτούς, είναι δύσκολο αλλά εφικτό.

- Και τώρα, μία ολίγον τι κλισέ, αλλά πάντα χρήσιμη και ενδιαφέρουσα για τους αναγνώστες μας ερώτηση: τι παίζει αυτόν τον καιρό το cd-player (ή το κασσετόφωνο ή βινυλιόφωνο) του καθένα από εσάς;

Θ: Το δικό μου cd-player παίζει : ''SHURIK'N, Psycho Realm και Κύκνειο Άσμα'' , Razastarr και FFC και κάποια παλιά από Active Member. Ν: Των FFC το καινούριο, το soundtrack από την ταινία ''the hours'', Noreaga, Mobb Deep.

-Έχετε κάτι να πείτε σε όσους διάβασαν αυτή την συνέντευξη?

Θ: Να αγαπούν, να ονειρεύονται να μην σπαταλιούνται σε ηλίθιους και ηλίθιες και να 'χουν υπομονή.
Ν: Να προσπαθήσουν να κάνουν αυτο που γουστάρουν χωρίς να σκέφτονται αν πρέπει ή όχι και πιο θα είναι το αποτέλεσμα. Να μην φοβούνται να ρισκάρουν και ας κάνουν λάθη και ας πληγωθούν και να μην στερεύουν απο όνειρα. Και κάτι πολύ σημαντικό να ακούν μουσική.

- Τελειώνοντας, μπορείτε να μας ,τραγουδήσετε' -εντελώς αυθόρμητα- μια ρίμα; (αν θέλετε)

Θ: '' Η ζωή δεν είναι πάντα όπως θέλουμε είναι και όπως μπορούμε'' SHURIK' N.
Ν: Κύκνειο άσμα - δυο φωνές - απ' το '99 πολλές στιγμές - Με έναν κώδικα ψυχής - ζωής - και διανοητικής φυγής - αφέθηκα στη μουσική - πήρα στα χέρια τη ζωή - και έχω τόσα για να πω - μέσα στον κόσμο αυτό που ζω. ■

Ο ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΑΣ

Ένα μικρό μωρό κλαίει στο διαμέρισμα του πρώτου ορόφου. Οι φωνές του αχώνευτου μπέμπη (αν και ο ίδιος συμπαθεί τα μικρά παιδιά – με το συγκεκριμένο δεν κατάφερε κατά ένα περίεργο τρόπο να αναπτύξει αισθήματα συμπάθειας) έρχονται και διαπερνούν τα τύμπανα των αυτιών του. Ο θόρυβος είναι τόσο εκκωφαντικός που τινάζεται απότομα από το ιδρωμένο κρεβάτι του...κοιτάζει νωχελικά το ασταμάτητο ρόλοι που δείχνει 9: 30 το πρωί. Θυμωμένος που τον ξύπνησε από την λήθη του ύπνου, φωνάζει 'Ησυχία ρε πρωινιάτικα'... Τώρα όμως ήταν ήδη αργά. Ο ύπνος μετατράπηκε σε στριφογύρισμα και ανελέητη επιδρομή μισοτελειωμένων ονείρων.

Ανοίγει τα βαριά ματόκλαδά του και κοιτάζει το ταβάνι του δωματίου. Το πρόσωπό του παίρνει μια γκριμάτσα απογοήτευσης. Νιώθει βρεγμένο το μποξεράκι με τις καρδούλες...4 χρόνια το έχει (δώρο της πρώην κοπέλας του, όταν έκλεισαν ένα χρόνο σχέσης ,Τι Πρωτότυπο!!). Βάζει το χέρι του ανάμεσα στους όρχεις του . Φτου ρε γαμώτο λέει. Πάλι λερώθηκα. Αυτή η ονείρωξη ήταν πλούσια σε υλικό...(Τι τύχη!!) Κοιτάζει το ρόλοι έκπληκτος 12:30. Πλησιάζει μεσημέρι.
Ιδρωμένος από την ζέστη, σηκώνεται από το κρεβάτι και ανάβει τον θερμοσίφωνα. Το σπίτι είναι άδειο και σκοτεινό...όλα τα παράθυρα είναι κλειστά...λες και φοβάται τους ανθρώπους. Κάθεται στον καναπέ και αναρωτιέται. Τι ημέρα έχουμε σήμερα. Τρίτη ή Τετάρτη; Α! Μάλλον Πέμπτη πρέπει να είναι, απαντάει στον εαυτό του. Το στομάχι του κάνει ενοχλητικούς ήχους διαμαρτυρόμενο για την πεινά που το μαστίζει. Ακουμπά το κεφάλι του πίσω στον καναπέ και σκέφτεται...Πόσες ημέρες έχω να βγω έξω;...Μέσα στη σιωπή που επικρατεί σε αυτό το σπίτι χαμογελά τόσο δυνατά που και ο ίδιος τρομάζει...5 ημέρες είχε να δει το φως του ήλιου, να δει τους φίλους του (αν και όλοι τους είναι σε διακοπές),να δει τους γονείς του που λείπουν στο χωριό. Όλοι είναι σε θάλασσες και ακρογιαλιές και άλλοι είναι περιτριγυρισμένοι από την μητέρα φύση.

Κοιτάει το τηλέφωνο και ξαφνικά μια αναλαμπή του θυμίζει ότι είναι 15 Αυγούστου ,γιορτή για τους περισσότερους Έλληνες – « Γλεντζέδες ». Σήμερα γιορτάζει η μητέρα. Σηκώνεται από τον σκονισμένο καναπέ και πλησιάζει το τηλέφωνο. Αφήνει τα δάχτυλα του ελεύθερα και αυτά από μόνα τους κι εντελώς μηχανικά παίρνουν τον αριθμό του τηλεφώνου. Χτυπάει...περιμένει για λίγο...του απαντάνε....και αυτός αρχίζει το μονόλογο του παραλόγου. Καλησπέρα Μαμά, Χρόνια Πολλά, ό,τι επιθυμείς, Καλά είσαι Μανούλα; Εσύ αγόρι μου, καλά είσαι τον ρωτάει; Και αυτός απαντάει: Όλα μια χαρά για εμένα, μην ανησυχείς (κλασική απάντηση στην κλασική ερώτηση, μια μηχανική συνήθεια του ανθρώπινου είδους).Φίλια σε όλους σας. Και πάλι Χρόνια Πολλά. Δεν ήθελε να στενοχωρέσει τους γονείς του, να τους πει πόσο μόνος νιώθει, πόσο άσχημα είναι ψυχολογικά...μέσα σε αυτό το τσιμεντένιο διαμέρισμα. Βλέπεις οι γονείς του τον θεωρούνε το πιο δυνατό παιδί τους στην οικογένεια. Ότι για όλα έχει μια λύση ,ότι μονάχος του τα καταφέρνει μια χαρά.

Ψάχνει για χρήματα...5300 δραχμές έχει στο ξεχασμένο παντελόνι του.Φτου ρε γαμώτο ξανάλεει. Σήμερα είναι κλειστά τα μαγαζιά λόγω της εορτής. Παίρνει ένα βάζο με ψεύτικα λουλούδια (αυτά τα λουλούδια που μας προσφέρουν την ψευδαίσθηση ενός κήπου),και το πετάει δυνατά στον τοίχο απέναντι του. Σπάει το βάζο και πέφτει στο πάτωμα. ''Ούτε όνειρα ούτε σχέδια δεν μπορώ να πραγματοποιήσω'' μουρμουράει. Η όλη σκέψη ξεκίνησε ως εξής...Εχθές το βράδυ καθώς έβλεπε καλωδιακή τηλεόραση (τσόντα κοινώς) και απασχολούσε χωρίς ιδιαίτερο ενδιαφέρον το πέος του (κάτι που όλος ο ανδρικός πληθυσμός κάνει-αυτό το τονίζω για να μην χαρακτηριστεί η μικρή ιστορία που αφηγούμαι ως σεξιστική-το να παίζεις το πούλι σου δεν σημαίνει ότι είσαι σεξιστής...είναι μια φυσιολογική ανάγκη) σκέφτηκε κάτι που ίσως να τον έβγαζε από την λήθη και την ανία του. Αποφάσισε λοιπόν ότι θα πήγαινε για μια βόλτα στα μαγαζιά ,θα έκανε το γνωστό Shopping Therapy (μια καινούρια αντιμετώπιση ώστε να νιώθει καλύτερα ψυχολογικά ο άνθρωπος). Ίσως να συναντούσε και κανένα γνωστό του. Να ανταλλάξει κάποια κουβέντα. Θα σκορπούσε τα χρήματά του σε δίσκους...ένα από τα μοναδικά πράγματα που αγαπά ακόμη, που γεμίζουν την γκρίζα και καχύποπτη καθημερινή ζωή του...αν και είναι υλικό αγαθό ο δίσκος ..τον κάνει να νιώθει τόσο όμορφα.
Όλοι μας κλειστήκαμε στους εαυτούς μας ,κατασκευάζοντας μια προσωπική φυλακή για τον καθένα μας. Πώς μπορούμε άραγε να λυγίσουμε αυτά τα σίδερα; Ο καταναλωτισμός δεν είναι σίγουρα η λύση αλλά η επικοινωνία με τον συνάνθρωπο μας. Είναι και αυτό ένα είδος προς εξαφάνιση.

Όπως όλα τα παραμύθια που έχουν ένα ευχάριστο τέλος έτσι και αυτή η ημέρα θα ολοκληρωνόταν με ένα υπέροχο αλλά παράλληλα φθηνό πολυεθνικό γεύμα με χάμπουργκερ από καουτσούκ. Αφού έτσι νιώθεις όταν το μασουλάς...όνομα δεν λέμε. Τι ευχάριστο που είναι το χρήμα, τι όμορφα που νιώθεις μαζί του, τι πανέμορφα συναισθήματα μας μοιράζει, πόσο όμορφα είναι που υπηρετούμε ένα χαρτονόμισμα !!!. Αν το χρήμα είχε φωνή σίγουρα θα έλεγε: '' Τι παντοδύναμα αισθάνομαι που εγώ ένα απλό, χάρτινο και ασήμαντο χαρτονόμισμα δημιουργώ την ανάγκη στον κόσμο να με ακολουθεί πιστά. Ας πούμε λοιπόν όλοι μαζί ένα μεγάλο ευχαριστώ για την εξ-υπηρέτηση που το χρήμα μας παρέχει.
Όλα αυτά δυστυχώς δεν θα γίνουν (τουλάχιστον για αυτή την ημέρα που δεν είναι άλλη από την 15η του Αυγούστου) γιατί τα μαγαζιά είναι κλειστά, σκέφτηκε. Γιατί σήμερα είναι γιορτή και ο περισσότερος κόσμος γλεντάει, μεθάει και χορεύει...αν και την επόμενη ημέρα η καθημερινή «γλυκιά» ρουτίνα της ζωής επανέρχεται στο προσκήνιο. Το κόκινο φωτάκι του θερμοσίφωνα έσβησε. Το νερό είναι έτοιμο. Με αργά βήματα εισέρχεται στην μπανιέρα. Ίσως ο συνδυασμός του χλιαρού νερού να καταφέρει να τον χαλαρώσει και να διώξει από επάνω του τις σκέψεις ερινύες.

Μετά από 5 λεπτά το κόκινο φωτάκι του θερμοσίφωνα άναψε ξανά. Πάλι ξέχασε να τον κλείσει...Αναρωτιέται καθώς εκπνέει την τελευταία ανάσα του πριν οι σταγόνες του χλιαρού νερού ακουμπήσουν το κορμί του: Πόσο εύκολα ξεχνάμε κάποια πράγματα εμείς οι άνθρωποι και πόσο κάποια άλλα απλά πράγματα μας βασανίζουν για όλη μας την ζωή. *Σαββας*

Παγκοσμιοποιήστε τα δικαιώματα!

Να πάω να ψηφίσω ή να μην πάω; Για κάποιους δεν τίθεται καν υπο αμφισβήτηση, άλλοι το σκέφτονται και άλλοι πάλι δεν δίνουν σημασία. Μιλάμε για τις εκλογές. Ποιες εκλογές όμως; Σήμερα η πραγματικότητα της μετανάστευσης έχει προσπεράσει την πραγματικότητα των θεσμών. Οι Αθηναίοι στην αρχαιότητα όταν επινόησαν την δημοκρατία δεν πήγαν να ψηφίσουν, ας πούμε στην Θράκη, κι ας ήταν θρακικής καταγωγής. Άλλα ψήφιζαν στην Αθήνα όπου ζούσαν και θεσμοθέτησαν το δημοκρατικό τους πολίτευμα. (Που ήταν μάλιστα αρκετά αμεσότερο από το σημερινό.)
Σήμερα έχουμε το φαινόμενο ότι μετανάστες επιστρέφουν στις χώρες καταγωγής τους ή των γονιών τους για να ψηφίσουν. Ενώ δεν ζουν εκεί και σε πολύ μικρό βαθμό θα επιρρεαστούν από τη πολιτική που θα στηρίξουν με την ψήφο τους. Από την άλλη μεριά πολλοί μετανάστες δεν έχουν το δημοκρατικό δικαίωμα του πολίτη στην χώρα που ζούνε και πληρώνουν φόρους. Ας θυμηθούμε ότι οι Αμερικάνοι όταν ανεξαρτητοποιήθηκαν από τους Άγγλους είχαν το σύνθημα 'No taxation without representation', δηλαδή 'καμία φορολόγηση χωρίς εκπροσώπευση'. Σήμερα στην Γερμανία παραδείγματος χάριν ζουν 7,5 εκατομμύρια άνθρωποι που ακόμη δεν έχουν την γερμανική υπηκοότητα και άρα δεν έχουν τα πλήρη πολιτικά δικαιώματα. Καθόλου παράξενο ότι ταυτίζονται πολύ μετανάστες ακόμη με την «παλιά πατρίδα», εφόσον εκεί είναι πολίτες. Ταυτόχρονα όμως δεν δραστηριοποιούνται στην χώρα που ζούνε όσο θα έπρεπε. Πράγμα που διευκολύνει την γερμανική πολιτεία να κάνει πολιτική 'πάνω από τα κεφάλια μας'!
Υπάρχει όμως και μία άλλη πραγματικότητα. Μετανάστες της πρώτης, δεύτερης ή τρίτης γενιάς που έχουν διπλή υπηκοότητα χρησιμοποιούν τα δικαιώματά τους σε δύο χώρες. Άλλα και μετανάστες που ...ανακατεύονται στα πολιτικά δρώμενα της χώρας που ζουν κι ας μην έχουν την υπηκοότητα της χώρας αυτής. Δεν ρωτάνε για άδεια και στην πράξη ...'πολιτογραφούνται' μόνοι τους κάθε στιγμή που υψώνουν την φωνή τους και δεν συμβιβάζονται. Αυτές η πραγματικότητες όμως δεν βρίσκουν ακόμη αντανάκλαση στους θεσμούς. Αρκετά ειπώθηκαν εναντίον της παγκοσμιοποίησης. Ήρθε η ώρα να αφήσουμε στο παρελθόν την αμυντική στάση και να διεκδικήσουμε την παγκοσμιοποίηση που ακόμη δεν υπάρχει. Γιατί να μην ...κουβαλάει καθένας τα πλήρες δικαιώματα μαζί του, αντί να ...κολλάνε στον τόπο που γεννήθηκε; Θέλουμε να έχει κάθε άνθρωπος τα πλήρες δημοκρατικά δικαιώματα πάντα στον τόπο που ζει. Διεκδικούμε επιτέλους την παγκοσμιοποίηση των δικαιωμάτων μας! Και βέβαια πολλά παραπάνω από την ψευδαίσθηση της κάλπης κάθε τετραετία....
Μιλτος

ο λάζος

Μια φορά κι έναν καιρό σε μια αλέα καθόντουσαν δυο παιδιά που διηγόντουσαν με πάθος τα βιώματά τους. Τα ονόματά τους ήταν: Ελένη και Γρηγορία. Κάποτε η Γρηγορία είχε επιτεθεί κάποτε στην Ελένη γιατί ήθελε να κατακτήσει τον εσωτερικό κόσμο της, όπως και έγινε άλλωστε. Η Ελένη αντιστεκόταν για τέσσερα χρόνια όσο μπορούσε προσπαθώντας να κρατήσει την ταυτότητά της αλλά δυστυχώς η Γρηγορία ήταν πολύ αυστηρή, πειθαρχημένη και λειτουργούσε όσο πιο οργανωμένα γινόταν προκειμένου να υπερασπιστεί την επιθυμία της για να κερδίσει την έγνοια της Ελένης. ΄Υστερα λοιπόν απ΄αυτά τα τέσσερα χρόνια, ήρθε η στιγμή ν'αναθεωρήσει η Γρηγορία κάποια από τα λεγομενά της και να επιστρέψει με το κεφάλι της κατεβασμένο μέχρι το έδαφος στα δικά της λημέρια.χωρίς να σκέφτεται κάποιες ιμπεριαλιστικές επιθυμίες εκτός των ορίων της. ΄Ομως, η Ελένη, όπως βεβαίως και η Γρηγορία έχασαν δυστυχώς τους γονείς τους.
Και οι δυο τους προσπαθούσαν για δεκαπέντε χρόνια να συνέλθουν από τα δεινά αυτής της επίθεσης...
Κάπου εκεί λοιπόν, και αφ'ης στιγμής ο πνευματικός πατέρας της Ελένης, ο Κωνσταντίνος, αποφάσισε να μην δώσει πολλές ελπίδες στο ν'αναπτυχθεί στην ευρύτερη περιοχή που γεννήθηκε, έτσι λοιπόν αποφάσισε να μεταναστεύσει στην ευρύτερη περιοχή που έμενε η Γρηγορία.
Σ'αυτή την περιοχή λοιπόν, η ΄Ελενα ήρθε ελπίζοντας να βρει ένα καλύτερο μέλλον απ'αυτό που της στέρησε ο πνευματικός της. Αφού περιπλανήθηκε σε αρκετές πόλεις της ευρύτερης περιοχής που έμενε η Γρηγορία, συνειδητοποίησε ότι εκεί θα είναι το δικό της μέλλον αλλά και των απογόνων της. Η ΄Ελενα έστειλα γράμματα στους γνωστούς και συγγενείς της προτρέποντάς τους να του κρατήσουν παρέα. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να χαρεί η ίδια η ΄Ελενα αλλά να λυπηθούν οι πραγματικοί της φίλοι. ΄Ετσι είναι η ζωή...μαράζι...
Αυτοί οι γνωστοί και οι συγγενείς της κατέκλεισαν την περιοχή που έμενε η Γρηγορία...στην αρχή ταλαιπωρήθηκε, σωριάστηκε κι έπεσε αλλά τελικά κατάφερε να παραμείνει ζωντανή. Το παράδειγμά τους ακολούθησαν και άλλοι πολλοί φίλοι, απλοί γνωστοί και συγγενείς τους.
Με το πέρασμα των χρόνων, άλλοι έκαναν χαίρι, άλλοι σκορπούσαν τα λεφτά τους παίζοντας χαρτιά και φλιπεράκια, όμως σε πολλούς έλειπε η διασκέδαση και οι χαρές της περιοχής που είχαν γεννηθεί.
Η ΄Ελενα παραπανιόταν κι εκείνη λέγοντας ότι «Δεν έχει ζωή εδώ» υπονοώντας αλλά και εννοώντας ότι ναι μεν ήταν καλή η ζωή τους στην περιοχή που έμενε η Γρηγορία αλλά δεν μπορούσαν να διασκεδάσουν όπως θα ήθελαν, να γιορτάσουν και εν τέλει να κάνουν αυτά που έκαναν πριν έρθουν.
Το κρύο ήταν βαρύ και η ΄Ελενα ένιωθε στο πετσί της την έλλειψη του ήλιου. Μάλιστα ήταν τόσο ταλαιπωρημένη και καταπονημένη από τις χαμηλές θερμοκρασίες και σε συνδυασμό με την απογοήτευσή της από την συμπεριφορά και τη διαφορετική νοοτρόπια των γνωστών και φίλων της Γρηγορίας, αναφώνησε: «Οι άνθρωποι εδώ είναι σαν τον καιρό...όλη την ώρα έχει ήλιο με δόντια...»
Συνεχίζεται...*Παναγιώτης*

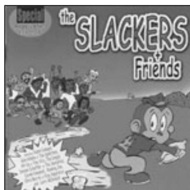
ANTIMANIAX
Desert of concrete

household name

Austria has a lot of new talented bands. One of these is Antimaniax. After their first release “as long as people thinks” their new anticipated album combines harmony and aggression with a strong political edge. Their meaningful lyrics mixed with skankin tunes, fast paced punk rock and hardcore sounds gives you positive vibes. A skacore release from these Austrian guys! *savvas*

SLACKERS
Slackers and friends *echo beach/select cuts*

Slackers: one of the best ska bands hailing from Usa.This is a surprise for the fans of the slackers. In this album they are featuring a lot of artists in their songs as Glen Adams of Upsetters, Doreen Shaffer of the skatalites, Chris Murray, Susan Cadogan and many more. Get ready for a huge doze of 60’s ska, rock steady, and reggae music.
savvas

PERSIANA JONES
Brace for impact
uaz

This is the newest release from Italy’s skacore Persiana Jones. Having a more influenced punk sound this time they focus more to play mid tempo and tight songs since their first releases. They have a few ska parts in their songs and the horn section is not appeared frequently in their tunes. Though they keep their sound original and authentic and release a nice album. *savvas*

Rydell
Hard On
The Trail

The third and final full length album from Rydell, the UK ’s emocore champions.The band have been compared with talented luminaries from Hot Water Music to Small Brown Bike and Get Up Kids to Joan Of Arc but still they come back with their own expressive,definitive sound and original blend of what they feel emocore should be.

Passionate lyrics sung and screamed over music that can be both melodic, mellow and damn powerful all at once. *savvas*

Joshua
The Baggage EP

Following on from their previous releases on Doghouse and Immigrant Sun, Dan Coutant and Co. bring us a swansong that retains their trademark "emo" sound but also expands their musicianship and creativity. These songs maintain the aggressive, ener-

ΧΑΣΜΑ
“ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΠΟΥ ΑΛΛΟΣ ΓΙΝΟΜΑΙ”
αυτοχρηματοδοτούμενη κυκλοφορία

Μοναδική περίπτωση ουσιαστικά ανεξάρτητης μπάντας, θαυμαστό παράδειγμα και πρότυπο αυτοοργάνωσης αποτελούν οι Χάσμα. Όχι δεν χρειάζεσαι εταιρία, ούτε ακριβοπληρωμένο παραγωγό, ούτε mainstream προώθηση δίπλα σε τσιχλόφουσκες, καλλυντικά και τσιγάρα προκειμένου να γίνεις γνωστός και αγαπητός σε μια μεγάλη και αρκετά ευρεία γκάμα ανθρώπων. Αυτό που άλλοι προσπαθούν να καταφέρουν πουλώντας και τη μάνα τους ακόμη, οι Χάσμα το κατάφεραν με έμπνευση και πάθος για αυτό που κάνουν, ειλικρίνεια και αξιοπρέπεια σεβόμενοι τους εαυτούς τους και την δουλειά τους που δεν αξίζει την ευτέλεια υποπροϊόντων.

Μοναδικό, εμνευσμένο και αυθεντικό punk rock θα απολαύσει ο ακροατής στη νέα αυτή κυκλοφορία. Τονωτικός και μελωδικός ο ήχος σε παρασύρει σε έναν τρελό χορό ενώ οι εξαιρετικοί στίχοι ντύνουν με προβληματισμό τα δυναμικά τραγούδια. Δύο φωνές που εναλλάσονται, rock’n’roll κιθάρες και ένα μοναδικό σφιχτοδεμένο rhythm section σε συνδυασμό με το ταιριαστό με τους στίχους artwork και την όμορφη digipack έκδοση συνθέτουν μια από τις καλύτερες εγχώριες κυκλοφορίες των τελευταίων χρόνων.
Ψαξτε για αυτήν την κυκλοφορία και μην τους χάσετε όταν παιξουν ζωντανά στην πόλη σας. Αξίζει.
Γιώργος

ΧΕΙΜΕΡΙΑ ΝΑΡΚΗ
“ΣΤΗ ΣΙΩΠΗ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΑΣ ΘΛΙΨΗΣ”
SKULD RELEASES – POWER IT UP

Η πολυαναμενόμενη επιστροφή των Χειμερία Νάρκη στην δισκογραφία είναι πλέον γεγονός . Μετά από δύο επτάιντσα που οριοθέτησαν τον μουσικό χώρο στον οποίο εκινείτο η μπάντα, μια crust κατεύθυνση που ήταν σαφής ήδη από τις μέρες των Χαοτικό Τέλος, έρχονται να τους ξαφνιάσουν όλους με μια ολοκληρωμένη κυκλοφορία περισσότερο πλούσια μορφικά.

Στο παραδοσιακό crust των παλαιών ημερών έρχονται να προστεθούν νέα στοιχεία. Μελωδίες απόγνωσης και μετακατακλυσμιαία ηχοστρώματα, στάχτες και απομεινάρια ζωών που ξοδεύτηκαν σε ψευδαισθήσεις, 1ανάσες1 μέσα σε έναν θάλαμο αερίων, μέσα σε έναν ασφυκτικό κλοιό διαδέχονται εκρήξεις οργής, κραυγές αγωνίας που προσπαθούν να σπάσουν τα δεσμά, να ρίξουν τους τοίχους της απομόνωσης. Η νηνεμία που διαδέχεται και προηγείται εκρήξεων συνειδητοποίησης, απόγνωσης και φυγής.

Ο φαύλος κύκλος μιας καθημερινότητας που τρέφεται από ψευδαισθήσεις , εμείς οι ίδιοι σκιές του εαυτού μας, κουφάρια μέσα στα ερείπια μιας ζωής πλασματικής, υποκριτικής, περαστικοί σε έναν κόσμο που καταρέει. Όλα βιώνονται εδώ και η αίσθηση της απόγνωσης η σιωπή της αιώνιας θλίψης απομένει. Αυθεντικός crust δίσκος από τους λίγους. *Γιώργος*

Heros and Zeros
'Wake up call'
Mad Butcher

"Heros and Zeros" come from Netherlands and since 1999 they have been playing street-punk. Recently, they added a trumpet player and a second guitarist to the band. They are now a six-piece Band. They recorded their debut album 'Wake up call' after a 7' released in 2001.The album has also a special guest, Olaf from the Stage Bottles plays the saxophone on a few songs .The lyrics are about politics, daily life and football with a strong antifascist and anticapitalist stance. Awesome debut album on the vein of "Anti-heros" and "Wretched ones".*Kostas*

The Skatoons aka Hamburg ska-punk
"Einmal ska und zurueck"
Mad Butcher

It's always surprise to see a ska-punk band coming from a country that is worldwide known for the big 2-Tone and traditional ska scene growing there. I'm not a big fan of ska-punk music, especially when bands mix ska riffs with punk guitars. The Skatoons fortunately are not like that. They have ska songs, some punk songs and 1-2 2-Tone style songs. The Ska songs are fast off-beats with powerful horn section (2 sax+1 trumpet) in the vein of the "Old Mustard Plug". The punk songs are hornless with no ska riffs which is really nice. 2-Tone ska songs like 'Die grosse liebe' or "Mein kleines Maedchen" are necessary to break the routine of the fast songs, but it is still possible to swing your legs! The lyrics are mostly in German language, that's quite rare in the German ska scene. Overall, a great debut album -away from the American ska-punk standards- means to bring a smile on your face as the way it should be.*kostas*

Skanibal 3
V/A
Mad Butcher

The 3rd compilation of the Skanibal series comes with an excellent Artwork as usual and brings you 19 songs from 19 ska bands-this time more 2-Tone ska than ska punk- from all over the world. The reason for this release is to make an entire bunch of unknown ska bands known to the public. The compilation though contains some well known to the ska scene bands such as "The Pietasters", "Pama International" and "Smoke Like A Fish". Notable moments are "The Honey Shop Screamers" from Uk, "Club 99" from Italy, "Western Special" from France and many more to mention. I really enjoyed listening to this as I discovered a lot of bands since I heard them for the first time on this compilation. Ok, make yourself a favor and get it. It's awesome, cheap and....SKA! *kostas*

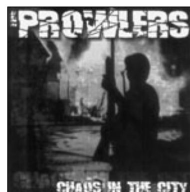
Kalles Kaviar
'Early Bird'
Leech Records

"Kalles Kaviar" play traditional ska, rocksteady and early reggae for listening and dancing since 1997. The band earned a huge fan base in and around Zuerich, playing local shows for fans dedicated to the original sound with their first release 'Jamaikan Rhythm's' a 10' on leech records. This is the 3rd "Kalles Kaviar" release with more rock-steady and early reggae elements than the previews ones and their best so far in my opinion. Eclectic sound with an excellent production brought by musicians with huge musical back round and much love to ska music. This band is so much influenced by the legendary "Skatalites" and you can honestly say that after listening what they have recorded so far. "Early Bird" has two special guests: "Mr Sumarip" from the legendary Pyramids who sings two of his original songs and "King Django" (Stubborn Allstars) who sings a part of a song. The addition of the female vocalist (lead/backing voc) brings a total new feeling and "Kalles Kaviar" since they have irreversibly changed. "Kalles Kaviar" are getting better by the years. One thing I'm going to miss compare to their second album is that 60's sound "Make Wonder" used to have but somehow Early bird is still better on it's own way
kostas

Umbrella Bed
"Last band standing"
Mad Butcher

"Umbrella Bed" are from Minneapolis, formed just as ska music was beginning to catch on in the mainstream for the third time. This nine-piece band has delivered intricate 2-Tone for over eight years now and this album is their 3rd so far. You can't call them new school ska because of their 2-Tone sound which strongly reminds of The English Beat and the Madness, neither old school because of that pop flavor the music has...something like "The Hotknives" with a horn section. The powerful horn section (2 sax, 2 T-bones, 1 Trumpet) is definitely a plus for the band defined as "controlled chaos" from the first note to the last beat! "Umbrella Bed" rode the 3rd wave ship through the end, keeping up with the ska and not turning into an emo band or whatever. Only for that they should get your respect! *kostas*

The Prowlers
"Chaos in the City"
Mad Butcher

"Chaos in the city" is the new mini Cd followed after their debut full length album "Hair today, Gone tomorrow". "The Prowlers" from Montreal have been heard around the world for more than four years now touring as much they could. They have accomplised 3 tours in Europe so far, playing with such bands as "Stage Bottles", "Planet Smashers" and "The Analogs". This MCD recorded after the band went through many line up changes being now more united and stronger than ever. It contains five new tracks including a cover of

The Crashbones
"For a hungry Dog"
D.I.Y release

If you live in the Ba-Wu area of Germany you have definitely heard of "The Crashbones" or seen them live at least once in some places near you. If not, it's about time! The band's playing the ska since '01 rocking the stages around in the Ba-Wu area and just having a good time. In November '02, I went to a one of their gigs, not knowing what to expect and I came away as it was the first time I saw the Mighty Mighty Bosstones blowing up "The Elseer Halle". "The Crashbones" put on an awesome live show that got the whole place dancing. I don't know maybe it was that before the show I downloaded those old and bad quality mp3's from their site and didn't really except much from this band, but apparently their live performance was 1000% better and it really made my whole week! Ok, back to the CD. Excellent production done by the band, in fact everything in this release including the artwork and the logos were completely done by the band. Upbeat danceable ska any ska fan would enjoy. The horns blast catchy melodies supported by guitar, drums, bass and keyboard. The band recently added a T-bone player in their line up making the horn parts sound a lot better. The melodies are really catchy as songs like "lonely boy", "Schwitzen" will stuck in your head for days, with funny lyrics half in English and half in German language. You can get the CD straight from the band or send them an e-mail asking them how at *www.thecrashbones.de.*
kostas

King Django
'A single Thread"
Leech Records

Traditional Ska from New York City, a collection of songs from "Stubborn All-Stars", "Skinnerbox", "King Django & King Django meets the Scrucialists". In a few words, every band that Django was member of except his very first band which was the mid 80's ska-rulers "The Boilers". If you think you've heard all these songs, hearing them all together on one compilation is something you haven't. Different versions of old songs and unreleased hard-to-find tracks is the main reason why the old-school fan should get this release. King Django has played everything. He could cruise seamlessly from old ska and dubby reggae to moshed up punk or hard psychedelic funk. Jeff Baker (his real name) is known to the public as the trombonist of the legendary skinnerbox. The weirdest band full of the most volatile personalities and best musicians you could ever hope to combine. King Django is one of the most important people in the NY Ska/Reggae/Rocksteady scene staying active for so many years now and everyone who appreciates quality music in the vein of "Hepcat" and "The Slackers" will appreciate Django as well. *kostas*

The Punch and Judy Show
"Terve Tuola" MCD
Leech Records

This is the first release from the band on "Leech Records". They play hardcore with horns with some ska guitar riffs here and there. The horn section (3-piece) seems to get along with the music pretty well h/c or ska while personally I enjoyed them more on their ska moments especially on songs "Pick Berries" and "System of a Human" as the Hardcore parts were lacking of...well, their mixture of h/c and ska wasn't getting along that well. They are trying to do something different and you can easily say that after listening the whole record, but that doesn't seem to work really ...well at list for me. Maybe if they could drop their h/c side???!!! Ok, that's just me having problems to accept any ska mixed with punk, h/c, emo or whatever these days. These guys seem to do what they do really well and I'm sure that a lot of people especially in Greece will enjoy them. H/C with ska breakdowns is not something you come across every day, knowing also that this release is their first, they have all the time to improve their sound and who knows maybe the reason for me someday to start listening to ska-punk again!
kostas

Unused Pawnshop
"Burning City"
Leech Records

Ska-punk-skatepunk-something from Switzerland, a country which the last years brought some excellent bands to my attention such as "Nguru", "Open Season", "Kalles Kaviar" etc. The band originally known as "Sly Fox" changed their name, with the addition of the new drummer, to "Unused Pawnshop" just before their debut release "Burning City" and their sound to a more punky back round. The music strongly reminds of the "Mad Caddies", "Mighty Mighty Bosstones" and sometimes the old "Lag Wagon". The band can easily switch from aggressive skate punk to upbeat ska surpricely good, be compared to many bands who tried that before, but still not better than "The Suicide Machines" (when they used to do it). The horn lines are really good coming along with the off-beat parts really nice but not for too long as the ska parts won't last more than a few seconds in every song. If you like skatepunk with some off-beat parts then this is for you. *kostas*

New York Ska X-Change
Falling Over
D.I.Y release

Falling over is the first album from this young Ska- Punk band. It has thirteen tracks and one hidden reason to make you hear this CD more than once. Catchy and melodic with voice pitches ranging from soft to hard. Some songs are in a classy style and others are in a pure ska-core style, fast as hell. The variety of lyrics gives a special feel to the songs. Their full-horn session compliments the two-tone guitar and makes it irresistible not to dance. *ermis*

Cranked Up!
A Call for Solitary

This is the first album of Cranked Up! , of which two members were from Violent Society. The style might be different but it's still fast. With old school tunes and rebel lyrics against politics, society and pseudo-beliefs; Cranked Up! are standing up for their

DEAL'S GONE BAD

Because you have changed your line-up since your first releases please named the band members (names, ages and instruments).
We're currently 9 members deep, Todd Hembrook (lead vocals), Dave Simon (guitar), Karl "Poolside" Gustafson (keyboards), Spider (bass), Mike Corcoran (drums), Aaron Hammes (bari-sax/ vocals), Dave Bossonetta (trombone/ vocals), Danny Boy (alto sax), and Tony Bryant (tenor sax). We'll probably be carrying a new trumpet player by the time you read this though!

In 2002 you released your third full-length album. I've noticed that great Jamaican producers like Coxsone Dodd, Lee Perry, influence these recordings and have a 69 feeling. Do you think this the best work you have ever done? How are you feeling about these songs?
Thanks for the compliment! You definitely hit the nail on the head with the influences on that one. This didn't necessarily happen intentionally, each DGB record has really marked a period for the band. The time we spent making that record was a difficult time on a personal level for many of the guys, so we were really creating whatever helped everyone kind of get by at the time, not so coincidentally, when we're chillin' any Coxonne or Perry stuff is good for the soul. I guess it came off as a pretty good reflection of what people were feelin'. "Boat Drinks" might be our "best" recorded work yet, and we definitely still love those tunes, but we'd all like to think the best is yet to come... hint a return to a rock your socks off sort of record in line with our new "Pub-Rock-Steady" theme.

You have an awesome way of playing 60's Ska, rocksteady and reggae tunes. Is it really hard for you to give a perfect sound like it was back then? Is it also difficult for you as a group to survive in a land full of punk and h/c bands?
DGB's never been about creating the most perfect copies of the ska and rocksteady originators. There's plenty of bands who do a hell of a better job at that then us. We're really looking to make our own "perfect music", which is obviously heavily influenced by this era. Try to carry the wonderful music styles of Jamaica to the next century, while relating on a social level to what people are living now. We didn't grow up on the beach or in 100 degree heat, so singing about how hot it is outside really wouldn't be terribly true to who we are. It's damn cold in Chicago right now, and when it gets cold in the clubs the soul starts to pop in the mix. As far as surviving in a land of punk and hardcore bands... yes, if it wasn't for the amazing passion the fans of ska and reggae music have here. Since the band began, we've always enjoyed mixing it up for the audiences at our live shows. Most ska and reggae fans have a pretty diverse taste in music, so a typical Saturday night DGB gig might start with a punk band, then a rockabilly band before us. We don't do a ton of all ska shows except the big fests.

You came from Chicago.The town that has the legendary label Jump Up Records. What do you think of the scene in your area? Do you have a strong base of people involved in?
The scene has always been very supportive of DGB, but had really became fragmented between all of ska's various sub genres in recent years. On the plus side, we've begun to find a whole new audience of kids who are getting into DGB and ska for the first time. It's really encouraging because their numbers are growing at a crazy rate, and they're some of the best fans yet. They don't care

have an inspiring open mindedness toward ska and reggae music of all forms.

What are your main influences as a group or individual persons? Do you have to mention some new outfits that attract your attention?
The list could go on and on here... we're all huge fans of Ken Booth, Prince Buster, Jackie Mittoo, Judge Dread, John Holt, The Ethiopians, basically we've taken a little something from all of the great rocksteady vocalists of the late 60's/ early 70's, and of course the Skatalties. We've all got a sick amount of love for Sam Cooke, The Tempations and the rest of American Motown and soul. The addition of Todd on vocals has really helped bring alot of these influences out in the latest songs we've been writing... the stories of American soul and Jamaican music are so intertwinned, I guess we've begun exaggerating the parrallels a bit more on our new material. As far as other current outfits, again far too many to mention, but here we go... Go Jimmy Go (from Hawaii)'s first record was totally refreshing. The traditional club ska and reggae coming out of California has just been amazing... there are a few stand out new records from The Steady Ups, The Aggrolites, See Spot, and After Hours. Buy all of them. The Slackers are recording and performing at an incredibly high level right now, and Hepcat is back on the road! The scene's always better when they're workin'.

Is it in your future plans to come in Europe for shows? You know, we have a big fan base in Ska music. Europe has the Ska flag since the early 80's.Do you know anything about the scene here? Are there any bands you enjoy?
We would absolutely love to come to Europe! We're only a bit of tour support away. Our previous opportunities have came with horribly bad timing, but we would love to be there by the end of the year. Most of us aren't very familiar with the local scenes, outside of what makes it to the U.S. on comps and what not. Although, we're definitely huge fans of the ska treasure you've had known as Dr. Ring Ding. Luckily, he finally made it stateside lately and we were able to take in an amazing performance in Chicago a month or so ago.

A lot of people say and I agree with them that in 90's, USA had a lot of Ska bands. Nowadays, most of them quit or change their musical interests. Because Ska was mainstream for a few years, do you believe that this thing has something to do with the situation you are dealing with? What do you think that happened?
Our first album came out towards the end of "ska boom" of the late nineties, we were still quite different than many of the more punk rock influenced acts, but still enjoyed some success in that period. While we were recording our last record (Guide to Boat Drinks and Cruise Cocktails) ska had been officially pronounced dead in the U.S. The best bands were still sticking it out locally and enjoying success at home, but you couldn't find the ska records in the stores anymore. The major labels had just pulled the plug. No one could afford to tour anymore, so the fans weren't able to be exposed to many of great acts in the U.S. at the time. For us it actually became quite liberating. We didn't feel pressure to make a record that pleased anyone but ourselves and our hardcore fans (Thanks to Chuck Wren for believing in us on that one!), or was "radio ready" or any bullshit like that. The whole attitude was "fuck it! let's just do whatever we're feelin'."

The USA is in the top list of crimes worldwide. Did you have the bad luck to get involved somehow in a situation like this or be the <<the lucky one>>to see a real crime in front of your eyes? Usually in some crimes are involved little kids. Why do you think kids carry guns or even worse deal with real crimes? What's your opinion about this sad situation? Who to blame for? Education, Government, Family?
You know, a little over a year ago Dave and I were packing up for a gig in the loading dock behind our old rehersal room. We saw a homeless guy slumped over in the corner of the docks and we're kind shooting small talk at him while we packed up then hit the road. The next day we returned to see the dock totally police taped off and a body traced out where the guy had been sitting. Apparently he'd had his brains splattered on the wall behind him the whole time (some gang execution or something the previous night) and been dumped and covered in newspaper to look like a bum sleeping. Dave and I had been talking to a dead guy for like a half hour that night. I guess you just get used to it, someone's always got something the next guy wants. Poverty and desperation drive alot of that shit.

What is your discography like so far? Are we going to expect for a new release in 2004?
"Large and in Charge" (1997)
"Overboard" (1999)
"Guide to Boat Drinks & Cruise Cocktails" (2002)
all available on Jump Up! Records in the U.S., or Mad Butcher and Grover in Europe. Plus we've had tracks on over 30 comps... much of which is listed at www.DealsGoneBad.com, our website. Stay tuned for a new full length "Rugged & Ready" hopefully out late 2004 or early 2005.
Completed by drummer Mike C & bari saxer Aaron.

Deal's Gone Bad Discography

-"Guide To Boat Drinks & Cruise Cocktails" cd
(Jump Up! Records)

-"Overboard" cd
(Jump Up! Records)

-"Large And In Charge" cd
(Jump Up! Records)

-"Elephants/Mad At The World" 7-inch
(Streets And Sanitation Records)

immi_1_kleishmo.qxp 2/9/2006 11:51 AM Page 28

THE NOW DENIAL

-A brief history of the band (members, releases, influences etc)
Now Denial: we started in early 2001 as project. 3 of us played in a project called hocus and we wanted to go on playing hard-hitting, aggressive music. Since we 4 know each other for years and played in several other bands in several other combinations, we thought it would be a lot of fun. And it was and became even more. Chris knew this guy Hans, who joined as a second guitarist. He sadly quit when it became clear that the now-denial was more than just a project, because of his other band (hillside) and his studies. So the first and actual line-up is: Chris on drums, Jens on guitar, Philipp on bass and Soren on vocals. We played our first show in the summer of 2001 and since early 2002 we play on a regular basis. We recorded our split 7" with seein red in 01, the lp "truth is on fire" in may 02 and the split 7" with highscore in the winter 02.

-How did you come up with the name the now denial?
Now Denial: Chris came up with it. It's from a book called "generation x" by douglas coup land. For me the name expresses the ambivalence of now. Now is the only moment we really have and the world is so fucked up that i don't have the hope for a brighter future. so i have to relish now. i hate having no other possibility.

-Why did you start the band in the first place? What motivated you and what where your goals?
Now Denial: as i said, the now-denial was started as a project of long-time friends to pour out some heavy shit. Releasing anger and despair on a fun and hobby basis, not too binding. But it was way more satisfying and especially musically we worked together so well that we rearranged our goals to be a real band, to release records, to tour, etc. goals and motivation are in constant progression and i'm curious how far this band will move us.

-Your lyrics deal mainly with social-political subjects. Do you see music as something connected to politics and society and if so, in what way?
Now Denial: the main reason for writing this kind of lyrics is that i can't separate myself from societies influence. i am a product and i produce and reproduce. And since i would call myself aware of and willing to tackle power structures and patterns in general, a band is the perfect vehicle to reflect and to express this. And of course politics are not ending anywhere and neither does society. i write lyrics about stuff that is on my mind and that's obviously a lot of political stuff, though it is not obligatory. Well, another reason is, that i can't scream lovesongs to this kind of music, haha...

- Do you consider yourselves as a part of the d.i.y scene and if so, what do you value most in this scene? What makes it special? What do you find negative about it? Is being involved in the d.i.y scene also a political action or just another Cultural/entertainment choice?
Now Denial: yes of course we consider ourselves as a part of the diy scene and no, i don*t care about diy and scenes.diy is again a very ambivalent issue for me. There are so many different interpretations of diy that it doesn't make sense to speak about a diy scene. There isn't something as homogenous that it deserves the name scene. Perfect example is the discussion about selling merchandise, when we played in Athens. (For Explanation: some people of the squat didn't want us to sell t-shirts and stuff, but for us it is the only possibility to finance a tour like that. We would have to pay hundreds of euro otherwise. We simply couldn't afford touring in Greece and that's completely the opposite of my understanding of diy. Should only rich bands tour Greece? And we already have financially bigger opportunities than many others. So what's the point of refusing the selling of t-shirts and stuff??? i mean i really appreciate the whole network that works amazing but isn't diy the choice because there aren't any other possibilities? If there would be a professional network with an access as easy as to the diy network a shitload of people and bands who now scream for diy would use this option. We turned a lack into an ideal, which is very cool

Interview taken by George
Answers given by Soren, Now Denial

but we shouldn't value this too high. i don't know what we would do if other options would cross our path. we also played non-diy-shows and is it diy to let others release our records and book our tours? People who make their living with it? Right now i wouldn't do the now-denial in any other way, i think it's great, but aren't there issues that are more important? Diy is only relevant for a very small group of people.

-What's the current situation of the squat punk scene in Germany?
Now Denial:sadly enough squatting houses are nearly impossible in Germany right now. There are very few or even no new squats that survive their first days. The legal situation makes it very easy to kick out the squatters. But there are still autonomous centres and Wagon places and stuff like that which i include in your question. As you can imagine most of them, as far as i know, have a hard time surviving, because no German city likes centres with an uncontrollable potential. Especially when it's from the left-wing spectrum. And what i also witnessed in the area of my old hometown is a lack of new blood. i don't know if it is a lack of potential or a lack of motivation to fight and work hard for your cultural and political spaces instead of just consuming them. In Bremen, my new hometown, there are bright varieties of spaces, but I'm curious of how "the scene" deals with the danger of losing the main place (sielwallhaus) next year due to the ending contract. The rumors say that the city (official landlord) want to increase the rent drastically hoping that it will be unaffordable. So we will see how creative we are to bring up the money. generally speaking there are still cool spaces in most of the bigger cities, but because of social cuts and the ideal of "clean and secure" cities, independent, alternative and autonomous places are in danger.

-As far as i know you're vegan. Do you want to talk a little about this choice of yours since most of the people here are not familiar with this life style?
Now Denial: I'm the only one left in the now-denial who is vegan, but Jens and Philipp were also vegan for quite some years. It's not so easy for me to talk about this issue, because the major part of being vegan turned into routine and matter of course. To sum it up as a headline: veganism is trying to minimalize the personal participation in the exploitation of nature, animals and humans. Veganism means trying to boycott everything that profits of the "use" of animals or animal products. That includes of course meat, fish and chicken, but also milk, cheese and other dairy produce as well as eggs, leather, and wool... It's about respecting animals as beings that are not alive to serve humans or satisfy their "needs". We have the choice. It includes so many aspects for example monocultural planting in developing countries for animal food production with all its bad side effects for workers and the earth. It includes the consciousness that mass-production of meat and milk has the worst effect on nature with all the garbage, the methan-gas, etc. it is also about the idiocy to waste animal food to produce animal products. You could feed so many more people with plants and vegetables than you can with the animal products later. of course it is horrible how animals are treated during their life, their transports and the process of killing. for me vegetarianism is not enough, because animals are also killed in the milk and dairy production. parts of a dead cow are used for cheese production and so on. Of course veganism is only a Eurocentristic choice. How stupid would it be to be vegan as an Eskimo for example. But we have the choice to struggle for the liberation of humans, the earth and animals...

-What do you listen to or read these days? Any recommendations?
Now Denial: I rediscovered Fugazi once more. They have so brilliant lyrics, much better than all the crust and hardcore bands i listen to most of the time. and reading? I read a lot, so it's difficult to pick out some recommendations. My favorite book is "the Germanist" by the English author Patricia Duncker and the books «yesterday» by the Norwegian author Lars Saabje Christiansen and have course many more. If you dig fiction Kurt Vonnegut, Paul Auster, Siri Hustvedt, Haruki Murakami, Simone de Beauvoir are all worth reading.

- Future plans for the band
Now Denial: the main plan for the coming time is recording our second full-length. We have almost enough new songs, but we haven't decided yet where to record. hopefully .the record will be out in early spring 2004. There are also some split releases planned and there will be a cd-version of our 2 split 7"s with some unreleased and compilation tracks. Due to the exams Chris and Philip have to pass at
University next year we don't have any touring plans yet, but we would love to conquer new ground...or maybe come back to Greece, haha.

■

- Anything to add?
Now Denial: thanks to everybody who made our time in Greece such a lovely experience, something we will never forget.

GIG REVIEWS

From Ashes Rise: 27-06-04 Prague

After walking about four hours and wandering around the wonderful and picturesque streets of the center of Prague and watching the view of the structured city from the Vysherad hill, I reached to the 'Klub 007' and I was waiting for the time that From Ashes Rise would come out and play as they only know. So they did...what I mean? They came out and the audience was enthusiastic about them because they started by playing the first song (Reaction) of their last known full LP with the title 'Nightmares'. They played about 1 hour despite their long tour. They impressed me because they claimed many times about the situation in the U.S.A accusing the state of consistent corruption of their government. I could say that I haven't ever expected a band coming from the U.S.A. to claim views against the imperialistic ideas of this state. It was the first time that I heard negative opinion from citizens themselves by one of the most conservative states all over the world.

They played almost all of the songs of their last full release but unfortunately the audience wasn't so active reminding me one more time the Germans' and in general the central and northern europeans' habit which shows that the audience don't mosh and don't participate in the pit.

Panayiotis

Harum-Skarum: 5 March at Veb of Lubeck

I arrived a little bit late (it wasn't the first time...haha) at Veb of Lubeck, which is the place of the 'Walli'occupied house where the HC/punk and crust bands play usually there. I thought that I would have reached late but I finally found out that the concert hadn't yet started. I thought that only in Greece the concerts don't start according the written scheduled time on the poster. But as I realized, this situation happens also in Germany.

So, a local band, started the concert, influenced by crust and punk veins. The fans of Harum-Skarum were looking forward to watching them for second time in Lubeck. During their preparation of their equipment, suddenly I saw that the drummer of Harum-Skarum was missing and instead of her I saw a man. He was the drummer of Manifesto Jukebox and just played with them during their tour through central and northern Europe because the original drummer she injured her arm and was unable to play with Harum-Skarum in that tour. The gig started and the Veb was overcrowded for first time since September that I'm here I Lubeck. I couldn't believe that there were and there are so many fans of HC-punk music. Anyway, Harum-Skarum played many songs from their last full LP and of course their already known ones.

I hope the next gigs which will take place at Veb to be again overcrowded like that day...

Panayiotis

MDC and Character: 23 June at Veb of Lubeck

Millions of Dead Cops, Millions of Damn Christians, Morally Decent Christians, Millions of Devout Christians, Millions of Dead Capitalists, Millions of Dead Congressmen, Millions of Dead Children, Missle Destroyed Civilization, or Multi-Death Corporation, Male Dominated Culture, Marine Death Corps...what do you prefer?

I prefer all of them but the first one is the most known and most familiar to many among us. MDC is a fast/hardcore political punk rock band that originated back in the 1980's. Their original name was The Stains but after a couple years changed it to MDC.

Let's not forget that MDC was on the cover of the FIRST issue of Maximum Rock'n'Roll and the band is interviewed inside! Moreover, Dave Dictor, the singer and the last original member of MDC writes the column of 'Million of Dead Collumnists' and continues to contribute with his special writing style.

So, 'Character' from Brazil opened the gig. They played a mixture of 'His Hero is Gone', 'Neurosis', 'Isis', 'Sepultura', 'Earth Crisis' and 'Napalm Death' and as I understood their lyrics (English) are aggressive and aiming against discrimination and unfairness about the segregation between developed, developing and third world ones. The audience was not so excited because they didn't know any song of them. So, they were looking forward to watching the legend of MDC. MDC started playing by their most well-known songs -from the back in the days- 'John Wayne was a Nazi' and 'Born to Die'. Actually, I was surprised because the singer was very active and he was more than forty years old. Though, I hope that all of us at that age we will be and act like him. He was narrating stories about the imperialism of the U.S.A and the way that the U.S. government have an impact upon every single situation of everyday life inside the land of the U.S.A during every small break between the songs.

11-04-04 Rude and Visser AKA Mr. Review (Netherlands) w/ The Chanchers (Czech Republic) in the place of Treibsand, part of the occupied bulding of 'Alternative' in Luebeck

When back in the days Mr. Review decided to split, I was very disappointed as I didn't have the chance to watch 'live' one of the bands that firstly put me into the ska scene. Fortunately, the two front-men, Dr. Rude and Arne Visser decided along with with some Mr. Review members to form a new band. Under the name Rude and Visser, the band sounds exactly like Mr. Review and the only difference concerning the instruments is that now they only play with 2-piece horn section instead of 4. Anyway, 'Rude and Visser" within the 2 years of their existence haven't toured around that much. So there was lot of excitement to watch a couple of shows posted in north Germany. A plan to visit my friend Petropan who is studying in Luebeck was on hold, so that was the perfect chance to finally see the new band which still plays the old Mr. Review tunes along with some new ones.

So here we are, Petropan and me. He is barely into ska music but appreciates a good ska show, as this one I promised him to watch with. By 8 o'clock Treibsand was already full, but a lot of people were still sitting outside waiting for the headliner band "Rude and Visser" to get on stage. The Chanchers from Prague opened the show with an amazing set, their fast ska-punk (with no punk guitars though) was the perfect warm up. They played most of the songs from their new album together with some old tunes from their debut "Rudeboy Polka". One thing I liked about this band was that they had 2 singers, both knew how to keep the audience on fire. The audience which wasn't too shy either as almost everyone started dancing at the end of the first song, keeping it up until the last ska beat. During the Chanchers' set, you could easily find room for skanking as a lot of people were still waiting outside or sitting on the stairs, but by the time "Rude and Visser" started setting up their equipment everyone came inside and Treibsand was more than full.

The band came up on stage and started with "Somewhere I got lost" a new song from their forthcoming LP...classic Mr. Review style, more like traditional ska than 2-tone. The audience seemed a bit confused as they weren't so familiar with the new material but as soon as the next song "Prejudice"(A Mr. Review classic) hit, everyone started skanking like crazy...hmmmm did I say skanking? No, 'cause like I said before Treibsand was totally full so it was kinda funny seeing people actually moshing to the sound of a 2-tone ska band. For the next 1:45 hours the band kept playing all the classic Mr. Review hits like "Girl is Money", "Keep the Fire Burning", "Ice and Snow" and many others, along with all the songs from the "Red Rium" ep (the only release under the name rude and visser) as well as a couple of new songs. One of the remarkable moments of the gig was when Dr Rude (the front man) asked us (the audience) if we wanted to listen to some reggae music. I didn't think at the time that the band played only ska music with the exception of 1 or 2 rocksteady songs in their whole discography, so they wouldn't play reggae as they don't have any reggae songs to play. Anyhow I still managed with some other guys to scream "no" for an answer (while most of the people were seemed happy with the idea of reggae) while few seconds later Dr Rude answered by himself saying that the band wasn't actually going to play reggae, while the horns blasted the first notes of one of their best songs ever: "The feeling is all right" and the audience (including me) went completely nuts! Don't get me wrong I like listening to some early reggae stuff every now and then but not during a Mr Review gig! After their "last song" for the night "One Way Ticket" everyone kept asking for some encore songs and they got it as the band went up on stage once again and played 3 more songs. One of those songs "Keep on Breathing" was the second new song they played that night and a really good one. They closed their set with "Another Town" leaving everyone go home with a smile on their faces....until next time and hopefully in Greece sometime soon.

Kostas

■

Nu exista straini...nicaieri - Δεν υπάρχουν ξένοι...πουθενά

il n'y a aucun etranger... nulle part - there are no foreigners....anyplace

Links

http://www.freeyourself.de
Free Yourself
http://www.oidos-sordos.net/
Cop On Fire
http://www.schiffen.de
http://www.petrograd.tv
Petrograd
http://www.iospress.gr
http://www.diymadness.tk
http://www.roteflora.de
Rote Flora-Hamburg
http://www.veb-luebeck.de
Veb-Luebeck
http://www.walli-bleibt.de
Walli-Alternative since 1978
http://www.the4sivits.net
The 4 Sivits
http://www.the-tangled-lines.de.vu
The Tangled Lines
http://www.raein.it
Raein: band from Italy- experimental hardcore band
http://www.kinimatografos.net
http://kanalb.de/index.php
Videomagazine
http://www.kanak-attak.de
Kanak Attak
http://www.rechtauflegalisierung.de
Team about the right of the Legalization of the Immigrants in Germany
http://free.freespeech.org/deadcops
MDC
http://www.jugendkulturen.de/fanzineausstellung/home.html
FANZINES – DO IT YOURSELF!
http://www.dealsgonebad.com
http://athens.indymedia.org
http://www.norespect-skapunk.de
http://www.obw9.de

Αυτό το τεύχος ειναι αφιερωμένο στους 20(;) νεκρούς εργάτες που Θυσίασαν την ζωή τους στο βωμό των ολυμπιακών αγώνων.

This issue is devoted to the olympic games of Athens that killed "accidentally" twenty(?) workers.